

ทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ปริญญานิพนธ์
ของ
มนต์ตระการ สกุลจิตจินดา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

บทคัดย่อ

ของ

มนต์ตระการ สกุลจิตจินดา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2548

มนต์ระการ สกุลจิตจินดา. (2548) . *ทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์* . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนารงค์ ,
อาจารย์ ดร. ราชนัย บุญธิมา.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ปีการศึกษา 2547 จำนวน 195 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการควบคุมคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2. อาจารย์มีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
3. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปมีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
5. ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
6. อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

7. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

8. อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

THE PERCEPTIONS OF ADMINISTRATORS AND FACULTY MEMBERS ON THE OPERATION
OF INTERNAL QUALITY ASSURANCE OF NAKHON SAWAN RAJABHAT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
MONTRAKAN SAKULJITJINDA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
May 2005

Montrakan Sakuljitjinda. (2005) . *The Perceptions of Administrators and Faculty Members on the Operation of Internal Quality Assurance of Nakhon Sawan Rajabhat University*. Master Thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr.Achara Wattananarong, Dr.Rachan Boonthima .

The purposes of this study were to investigate and to compare the perceptions of the administrators and faculty members on the operation of internal quality assurance of Nakhon Sawan Rajabhat University in three aspects: quality control, quality audit, and quality assessment classified by educational level, work experience, and faculty. The sample group consisted of 195 administrators and faculty members in the academic year 2004. The instrument used was a five rating scale questionnaire. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance.

The study revealed that :

1. The administrators rated the operation of internal quality assurance of Nakhon Sawan Rajabhat University in overall and the aspects of quality audit and quality assessment at a high level, but quality control at a moderate level.
2. The faculty members rated the operation of internal quality assurance of Nakhon Sawan Rajabhat University in overall and each aspect at a moderate level.
3. There was no statistically significant difference among the perceptions of the administrators who had bachelor degree, master degree, and doctoral degree on the operation of internal quality assurance in overall and each aspect.
4. There was no statistically significant difference among the perceptions of the administrators who had 1-5 years, 6-10 years, and over 11 years work experience on the operation of internal quality assurance in overall and each aspect.
5. There was no statistically significant difference among the perceptions of the administrators working at Faculty of Education, Faculty of Humanity and Social Science, Faculty of Management, Faculty of Science and Technology, Faculty of Agricultural Technology and Industrial Technology, on the operation of internal quality assurance in overall and each aspect.

6. There was no statistically significant difference among the perceptions of the faculty members who had bachelor degree, master degree, and doctoral degree. on the operation of internal quality assurance in overall and each aspect.

7. There was no statistically significant difference among the perceptions of the faculty members who had 1-5 years, 6-10 years, and over 11 years work experience on the operation of internal quality assurance in overall and each aspect.

8. There was no statistically significant difference among the perceptions of the faculty members working at Faculty of Education, Faculty of Humanity and Social Science, Faculty of Management, Faculty of Science and Technology, Faculty of Agricultural Technology and Industrial Technology, on the operation of internal quality assurance in overall and each aspect.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ของ

มนต์ตระการ สกุลจิตจินดา

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

/๒๒๕๐

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 13 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

อ.อ.อ. อดิศักดิ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ.อ.อ. อดิศักดิ์)

.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

.....

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์)

.....

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ชำนาญกิจ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ราชนัย บุญธิมา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการวิจัย ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บัญญัติ ชำนาญกิจ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งกรุณาให้ข้อคิด และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์ อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บัญญัติ ชำนาญกิจ และ นางเตือนใจ บรรเจิดกิจ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ และทรงคุณค่า ในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในสาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ไม่สามารถกล่าวนามได้หมด ที่ได้ช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านต่าง ๆ ตลอดจนกำลังใจที่มีให้เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารและคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่กรุณาตอบแบบสอบถามและทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่เป็นส่วนช่วยเหลือให้ความสนับสนุนในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณที่เคารพ และปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยกำลังใจที่ได้รับจากคุณสมหมาย อังศุธรรม คุณฉวี อังศุธรรม และคุณฐิติพงษ์ สกุลจิตจินดาที่เป็นกำลังใจสำคัญ คอยชื่นชมความสำเร็จของผู้วิจัยด้วยความห่วงใย ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

มนต์ตระกูลกร สกุลจิตจินดา

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความหมายและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา.....	9
นโยบายและวัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพการศึกษา.....	11
หลักการและแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา.....	13
การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา.....	17
การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
ความมุ่งหมายของการวิจัย	75
วิธีการดำเนินงานวิจัย	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
สรุปผลการวิจัย	76
อภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	96
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	112
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ	119
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการวิจัย	123
ภาคผนวก จ คำอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	127
ประวัติย่อผู้วิจัย	129

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ จำแนกตามคณะวิชา.....	39
2 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	45
3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	46
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน.....	48
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุม คุณภาพ เป็นรายชื่อ.....	48
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ เป็นรายชื่อ.....	51
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการประเมิน คุณภาพ เป็นรายชื่อ.....	53
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	55
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	56
10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	57
11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน.....	59

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุม คุณภาพ เป็นรายชื่อ	59
13	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ เป็นรายชื่อ	62
14	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการประเมิน คุณภาพ เป็นรายชื่อ	64
15	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา	65
16	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	66
17	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา	67
18	เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม วุฒิการศึกษา	68
19	เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน	69
20	เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม อุดมการศึกษา.....	70
22 เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน.....	71
23 เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 วงล้อเดมมิง	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกในยุคปัจจุบันเต็มไปด้วยการแข่งขัน ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยีและวัฒนธรรม การศึกษาจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในเวทีโลกได้ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่างๆ รวมทั้งมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นฐานสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางวิชาการ ตลอดจนการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีระดับสูงของประเทศต่อไป (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 : 1)

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลักที่จะต้องปฏิบัติ 4 ประการคือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจต่าง ๆ ดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และสังคมมีความหวังต่อสถาบันอุดมศึกษาในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อแข่งขันกับนานาประเทศ รวมทั้งคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : ค)

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตมีแนวโน้มว่าจะมีความแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศในระยะยาว (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 : 1)

สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม มีการพัฒนาองค์ความรู้ ให้เป็นสากลเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้นและจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งรัฐได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) กำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา โดยแก้ไขปัญหามาตรฐานของการศึกษาที่ยังอ่อนแอไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาระบบการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งคณะทำงานของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (2537 : 2) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพและมาตรฐานเป็นหัวใจของภารกิจของมหาวิทยาลัยทั้งคุณภาพด้านการเรียนการสอน คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของทรัพยากร คุณภาพของงานวิจัย และคุณภาพของบัณฑิต ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการประกันความอยู่รอดปลอดภัยของประเทศในภาวะการณ์ที่ประเทศไทยจะต้องเข้าสู่เวทีการแข่งขันทางการค้าและเศรษฐกิจโลกต่อไป

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายและแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 เพื่อเป็นกรอบความคิดในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยทบวงมหาวิทยาลัยจะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการ ปรับปรุงการปฏิบัติการกิจทุกด้านอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของควมมีเสรีภาพทางวิชาการและอิสระภาพในการดำเนินงานที่ยังเอื้อต่อการตรวจสอบจากสังคมภายนอก อันนำมาซึ่งความมีมาตรฐานทางการศึกษาในระดับที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541 : 2-3) ทั้งนี้โดยเป็นไปตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่มาตราที่ 47-51 โดยกำหนดให้การศึกษาทุกระดับมีระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายนอกและระบบการประกันคุณภาพภายใน

✓ แนวทางและประกาศที่เกี่ยวข้องของสำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาของไทยนั้น สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีกระบวนการพัฒนาระบบและกลไกของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันขึ้นโดยเน้นประสิทธิผลของกระบวนการดำเนินงานเป็นสำคัญ (ประเสริฐสุทธิประสิทธิ์, 2545 : 108) ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่ต่อที่สาธารณชนเพื่อรองรับการประกันคุณภาพจากภายนอก (กล้า ทองขาว, 2544 : 27) และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 3) การประกันคุณภาพภายในเป็นการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเองหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นและการประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานที่ภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ✓

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2465 โดยมีชื่อเดิมว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูมูลสิกกรรม" ประจําฉนวนนครสวรรค์ พ.ศ. 2511 ยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเป็น "วิทยาลัยครู" เป็นสอนในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ. สูง ต่อมาปี วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ได้พระราชทานชื่อจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็น "สถาบันราชภัฏนครสวรรค์" และวันที่ 15

มิถุนายน พ.ศ. 2547 ได้เปลี่ยนแปลงวิถีสถาณะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ทำหน้าที่ในการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อนำความรู้ไปพัฒนาคนและจัดการสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมปรับปรุงถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาไทย (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2544 : 5) มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีสุขภาพจิตและร่างกายดี มีภาวะผู้นำทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถสร้างองค์ความรู้ ประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศให้มีคุณค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ผลิตบัณฑิตในสาขาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น นอกจากการผลิตสาขาครูแต่เดิม (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2544 : 63)

การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีการผลิตบัณฑิตในสาขาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นนอกจากการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพครู เพื่อเป็นการรักษามาตรฐานการศึกษาและเพื่อให้บัณฑิต บุคคลภายในสถาบันและสังคมภายนอกมีความเชื่อมั่นยอมรับในคุณภาพบัณฑิต และผลงานทางวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จึงจัดให้มีการจัดการดำเนินงานการประกันคุณภาพโดยมีนโยบายในการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ รวมทั้งกำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา กระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษาตามนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้เริ่มดำเนินการโดย การศึกษาตนเองหรือการพิจารณาตนเอง การวิจัยสถาบัน การประเมินสถาบัน เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลของหน่วยงานในสถาบันว่าได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สถาบันตั้งไว้หรือไม่และเพื่อให้เข้าใจข้อดีข้อเสีย จุดแข็งและจุดอ่อน แต่ละหน่วยงานในสถาบันซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาตนเองของสถาบันและเมื่อพัฒนาถึงจุดจุดหนึ่งแล้วสถาบันก็เริ่มเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเข้าสู่ระดับสากลต่อไป (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2544 : 63) อย่างไรก็ตามจากรายงานการประชุมฝ่าย 5 กองกรรมาธิการ 2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เรื่องระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเผชิญอยู่คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏขาดความเชื่อมโยงระหว่างฝ่ายบริหารและปฏิบัติการในด้านการสื่อสารและขาดนโยบายที่ชัดเจนและสอดคล้องในทุกระดับการจัดตั้งหน่วยงานประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏยังขาดแคลนบุคลากรด้านนี้อยู่ คณาจารย์ไม่ให้ความสำคัญต่องานประกันคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร ขาดการสื่อสารระหว่างกันและอาจารย์มีภาระงานมาก งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดทำฐานข้อมูลการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนขาดระบบข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยที่เชื่อมโยงในระดับต่างๆได้ ขาดการประเมิน

ภาพรวมและประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาและการนำผลการประกันคุณภาพภายในไปใช้ทั้งระดับสถาบันและหน่วยงานสังกัดยังจำกัดรวมทั้งการเผยแพร่ผลการประกันคุณภาพต่อสาธารณชนยังมิได้ทำเป็นรูปธรรม (สำนักมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2546 : 24-25)

จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (บัญญัติ ชำนาญกิจ. สัมภาษณ์. 2546) พบว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพในแต่ละด้านมีสภาพดังนี้

1. ด้านการควบคุมคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีนโยบายในการประกันคุณภาพที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพซึ่งได้แจ้งให้อาจารย์ทราบไว้ล่วงหน้า 4-5 ปี แต่อาจารย์ส่วนหนึ่งที่ยังไม่เข้าใจ ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพและอาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมืออย่างดีแต่จะเป็นการร่วมมือเมื่อใกล้ถึงเวลาที่จะตรวจสอบหรือใกล้ประเมินคุณภาพ เนื่องจากอาจารย์มีภาระงานมาก ซึ่งทางสำนักมาตรฐานการศึกษาได้พยายามอธิบายให้เข้าใจว่างานประกันคุณภาพเป็นงานปกติที่ทำอยู่แล้วแต่เพียงแต่นำมาเขียนให้มีระบบ งานประกันคุณภาพจึงไม่ใช่งานใหม่ นอกจากนี้บุคลากรที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพยังมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากบุคลากรในสถาบันมีจำนวนน้อยและการทำงานด้านการประกันคุณภาพเป็นงานที่ต้องใช้ความคิดและใช้ระยะเวลายาวในการทำงานถึงจะเห็นถึงผลงาน ซึ่งในระบบราชการการพิจารณาความดีความชอบจะประเมินที่ผลงาน จึงทำให้งานประกันคุณภาพแตกต่างกับงานสอนที่มีโอกาสที่เจริญก้าวหน้ามากกว่าทำให้ขาดบุคลากรที่จะเต็มใจและเสียสละเข้ามาทำงานด้านการประกันคุณภาพ ขาดงบประมาณในการจ้างบุคลากรเข้ามาทำงานทางด้านการประกันคุณภาพโดยตรงจึงทำให้ขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะมาดำเนินการด้านนี้ ซึ่งในช่วงเริ่มต้นในการดำเนินงานการประกันคุณภาพควรมีบุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่คอยแนะนำ อธิบายให้แต่ละหน่วยงานเข้าใจถึงกระบวนการประกันคุณภาพ เพราะที่สถาบันทำคือเพียงแจกเอกสารและคู่มือที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพให้อาจารย์เข้าใจ นอกจากนี้แล้วการพัฒนาตัวบ่งชี้ในระดับสถาบันซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะตัวชี้วัดในระดับสถาบันที่ระบุอยู่มีรายละเอียดที่ไม่ชัดเจนไม่สามารถบอกได้ว่าอย่างไรจึงเรียกว่ามีคุณภาพทำให้หลักฐานแสดงต่อตัวบ่งชี้ไม่เพียงพอ และขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใช้ในปัจจุบันคือวงจรเดมมิง (Deming Cycle) หรือ PDCA คือ วางแผนการปฏิบัติงาน (P) การดำเนินการตามแผน (D) ตรวจสอบประเมินผล (C) และนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (A) แต่ในทางปฏิบัติประสบปัญหาบางประการคือเมื่อมีการตรวจสอบประเมินผลงานแล้วไม่มีการนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบประเมินผลไปใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงานใหม่ เพื่อใช้พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการวางแผนการปฏิบัติงานในครั้งแรกเป็นการคิดจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้คิดจากข้อมูลหรือจากการนำข้อมูลไปใช้

2. ด้านการตรวจสอบคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทางคณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพมีการวางแผนสถานที่ที่ไปตรวจสอบครอบคลุมในส่วนที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับหน่วยงานหลัก ทางคณะและโปรแกรมวิชาต่าง ๆ มีการประชุมกรรมการบริหาร แต่สิ่งที่พบคือ ไม่มีการบันทึกหลักฐานการประชุม เนื่องจากอาจารย์มีภาระงานมาก ทำให้ขาดการบันทึก ส่งผลให้เวลาไปตรวจสอบหรือตรวจเยี่ยม ไม่มีเอกสารหรือหลักฐานในการทำงานที่จะให้ประเมิน ส่วนด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบข่ายการประเมิน การกำหนดประเด็นในการตรวจสอบคุณภาพยังไม่พบปัญหา

3. ด้านการประเมินคุณภาพ เวลาของผู้ประเมินคุณภาพไม่ตรงกับเวลาของผู้รับการประเมินคุณภาพ ส่วนด้านการส่งรายงานผลการศึกษาค้นเอง การกำหนดประเด็นการประเมิน การแจ้งผลการประเมิน และตั้งข้อสังเกตรวมทั้งการสรุปและเสนอแนะผู้บริหาร ยังไม่พบปัญหา

จากสภาพของการดำเนินงานการประกันคุณภาพดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา

3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญให้กับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหาร และอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในปีการศึกษา 2547 จำแนกเป็นผู้บริหาร 69 คนและอาจารย์ 126 คน รวมทั้งสิ้น 195 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 วุฒิการศึกษาจำแนกเป็น

1.1.1 ปริญญาตรี

1.1.2 ปริญญาโท

1.1.3 ปริญญาเอก

1.2 ประสบการณ์ในการทำงานจำแนกเป็น

1.2.1 1 – 5 ปี

1.2.2 6 – 10 ปี

1.2.3 11 ปีขึ้นไป

1.3 คณะวิชา จำแนกเป็น

1.3.1 คณะครุศาสตร์

1.3.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1.3.3 คณะวิทยาการจัดการ

1.3.4 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.5 คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ

การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนะ** หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในทางชอบไม่ชอบ เห็นด้วยไม่เห็นด้วย พอใจหรือไม่พอใจ ในการวิจัยในครั้งนี้ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ

2. **การประกันคุณภาพภายใน** หมายถึง การจัดดำเนินการควบคุมคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดระบบและกลไกตามองค์ประกอบและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้ เพื่อให้มีความมั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ กระบวนการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ

3. **การดำเนินการงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์** หมายถึง การดำเนินงานใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ

3.1 **ด้านการควบคุมคุณภาพ (Internal Quality Control)** ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดให้มีระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา 9 ด้านได้แก่ ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนงาน ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการสู่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณ และด้านระบบและกลไกในการประกันคุณภาพ ที่จะส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตให้เหมาะสมและดำเนินงานตามแผนที่วางไว้อย่างรัดกุมทุกขั้นตอน

3.2 **ด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing)** ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพโดยตนเองตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้นในแต่ละองค์ประกอบจากคณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายใน โดยมุ่งพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีระบบการควบคุมคุณภาพหรือไม่ ได้ใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นเพียงใด โดยเน้นที่การตรวจสอบในระดับ คณะวิชา/ศูนย์สำนัก เป็นหลัก

3.3 **ด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)** ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินการของ คณะวิชา/ศูนย์สำนัก โดยภาพรวมว่า เมื่อได้มีการใช้ระบบควบคุมคุณภาพแล้วได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพมากน้อยเพียงใด

4. **ผู้บริหาร** ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารของสถานศึกษาและโปรแกรมวิชาต่างๆในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ รองอธิการบดีฝ่ายมาตรฐานการศึกษา คณบดีประจำคณะ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายบริหารและฝ่ายวางแผนพัฒนา รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ รองคณบดีฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และหัวหน้าโปรแกรมวิชา / ศูนย์สำนัก

5. **อาจารย์** ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 6 คณะวิชา ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารที่สังกัดคณะวิชาต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
5. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
6. อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับสารดังนี้ ความหมายและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา นโยบายและวัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพการศึกษา หลักการและแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

นักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาในลักษณะต่างๆ ดังนี้ อุทุมพร จามรมาน (2544 : 2) ได้ให้ความหมายของ การประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งคล้ายคลึงกับที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2541 : 1) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพไว้คือ การประกันคุณภาพ หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติที่จำเป็นต้องดำเนินงานเพื่อเป็นหลักประกันว่าคุณภาพของการศึกษาได้รับการรักษาไว้และส่งเสริมเพิ่มพูน การประกันคุณภาพการศึกษาจึงรวมถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใด ๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่ได้วางไว้แล้ว จะทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา จะมีประสิทธิผลต่อเมื่อได้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการทบทวนและติดตามกระบวนการดำเนินการโดยใกล้ชิด สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 4 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2547 : 13) ที่ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพว่าเป็นการกำหนดให้มีระบบกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมิน การดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้มั่นใจว่า คณะวิชา/มหาวิทยาลัย สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และพร้อมที่จะได้รับการประเมินจากภายนอกในพระราชบัญญัติได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพ

ภายในว่า การประกันคุณภาพภายในหมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่ดูแลสถานศึกษานั้นความหมายต่างๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตที่ดีมีคุณภาพตามสังคมต้องการ

ความสำคัญในการประกันคุณภาพ

ด้วยภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมายังไม่มีมีการประเมินภารกิจดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ประกอบกับปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2544 : 12-24)

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศโดยรวมในระยะยาว
2. มีการแข่งขันในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น
3. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น
4. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
5. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
6. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (transparency) และความรับผิดชอบ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้
7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้ตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา

ในทำนองเดียวกันที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 3) เห็นว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหลักสำคัญที่สุดที่จะสร้างความยั่งยืนให้แก่สถาบันอุดมศึกษา สร้างและรักษาความเชื่อมั่นของสังคมที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาให้คงอยู่ต่อไป

นโยบายและวัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพการศึกษา

นโยบายในการประกันคุณภาพ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศที่สำคัญรวมทั้งยังมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้น อันจะเป็นการเพิ่มพูนขีดความสามารถทางวิชาการระดับสูงในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือและฐานกำลังอำนาจทาง ความรู้ ความคิด และเทคโนโลยีระดับสูงให้กับประเทศต่อไป (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2539 : 15) จากความคาดหวังจากสังคมและความรับผิดชอบในการกิจที่มีอยู่เป็นผลให้ทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต้องเร่งดำเนินการในทุกรูปแบบเพื่อจะทำให้ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ สามารถสนองความต้องการของประเทศได้อย่างเต็มที่และยังคงรักษาความเชื่อถือที่ประชาชนมีอยู่ให้คงไว้ได้ต่อไป ทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงได้พิจารณาเห็นสมควร ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากลทั่วไปเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศที่กำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งเป็นการสนองตอบนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ต่อไป และเพื่อให้ การดำเนินการด้านคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบและมีกลไกที่เหมาะสม ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้ประกาศนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของ สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทบวงมหาวิทยาลัยจะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นหลักการของการให้ สถาบันอุดมศึกษามีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการและปรับปรุงการปฏิบัติภารกิจทุก ๆ ด้าน อย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของควมมีเสรีภาพทางวิชาการและอิสระภาพในการดำเนินงานที่สังคมและ หน่วยงานภายนอกยังเข้าไปตรวจสอบได้ อันจะนำมาซึ่งควมมีมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นที่ ยอมรับในระดับสากลและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ทั้งนี้ โดยจะได้มีการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อกำกับดูแลและบริหารงาน ด้านมาตรฐานการศึกษาลดจนให้การรับรองมาตรฐานการศึกษา

2. ทบวงมหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้มีการสร้างกลไกการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ แต่ละสถาบันอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นภายในได้ตามความเหมาะสม

3. ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการดำเนินงาน โดยแต่ละสถาบันอาจนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละสถาบันได้ตามความจำเป็น

4. เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถาบันได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกโดยกว้างขวางและเป็นการแสดงถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีกลไกของการตรวจสอบและประเมินผลระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Control) ที่แต่ละสถาบันจัดให้มีขึ้น ทั้งในระดับสถาบันและคณะวิชาแล้วให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาต่อไป

5. ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมวิชาการหรือสมาคมวิชาชีพ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

6. ทบวงมหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสารและผลที่ได้จากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกให้ได้ รับทราบถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับนักศึกษาและผู้ปกครอง ในการเลือกสถานศึกษา เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ และทรัพยากรต่าง ๆ แก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษามีความตื่นตัวและพัฒนาคุณภาพโดยสม่ำเสมอ (ทบวงมหาวิทยาลัย.2544 : 2-3)

วัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาจารย์พัฒนาตนเอง มีคุณภาพของงานได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับชุมชน ประเทศ และขยายกว้างออกไปในชุมชนโลกให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองภายใต้การสนับสนุนช่วยเหลือของสถาบันมีระดับคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม และการพัฒนาระบบงานและวิธีทำงานให้ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการสร้างสรรค์คุณภาพคน คุณภาพงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานสภานโยบาย. 2540 : 12) ซึ่งอุทมพร จามรมาน (2543 : 3) ได้ให้แนวคิดในเรื่องวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อให้หน่วยงานทางการศึกษาได้พัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษาและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้อง
2. เพื่อให้สังคมมั่นใจเกี่ยวกับผลผลิตและบริการของหน่วยงานทางการศึกษา
3. เพื่อให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรงบประมาณได้ถูกต้องและเหมาะสม
4. เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้สมัครเข้าศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิต
5. เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครอง ผู้จ้าง รัฐบาล เกี่ยวกับกลไกในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา คณะวิชา ภาควิชา
6. เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการจัดการศึกษาแก่ประชาชน โดยเฉพาะการนำภาษีอากรของประชาชนมาใช้

หลักการและแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา

หลักการในการประกันคุณภาพการศึกษา

วันชัย ศิริชนะ (2541 : 9-10) กล่าวถึงหลักการของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า องค์ประกอบในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความคล้ายคลึงกับการดำเนินกิจกรรมการผลิตโดยทั่วไปคือ วัตถุดิบ (Input) กระบวนการผลิต (Process) และผลผลิต (Output)

วัตถุดิบในที่นี้คือ นักศึกษาที่พื้นฐานของแต่ละคนมีความหลากหลายและต้องการการปรุงแต่งให้มีคุณสมบัติและรูปลักษณะที่พึงปรารถนาตามปรัชญาของหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันซึ่งได้เป็นที่ยอมรับว่า หากวัตถุดิบคือนักศึกษาที่ส่งเข้ากระบวนการผลิตมีคุณสมบัติที่ดี มีความรู้ดี มีความพร้อมที่จะศึกษาเพียงพอก็จะทำให้สามารถปรุงแต่งให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น แต่ในสภาพความเป็นจริงนั้นคงไม่สามารถเลือกนักศึกษาที่เข้าสู่สถาบันได้อย่างที่ต้องการได้หมด ดังนั้นกระบวนการผลิตบัณฑิตจึงมีความสำคัญมาก

กระบวนการผลิต ในการผลิตบัณฑิตนั้นมีการบวนการที่สำคัญคือ กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งในช่วงเวลา 4 ปี นักศึกษาจะได้รับการปรุงแต่ง เสริมความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาความคิดและสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ดังนั้นตลอดระยะเวลา 4 ปี นี้ จึงมีความหมายและความสำคัญอย่างมากต่อคุณภาพบัณฑิตที่จะจบออกมาจากแต่ละสถาบัน การดำเนินการใด ๆ ในขั้นตอนนี้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการพัฒนาคนจึงมีความสำคัญทั้งสิ้นและเกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตโดยตรง

ผลผลิต บัณฑิตเป็นผลของกระบวนการเรียนการสอนโดยคุณภาพของบัณฑิตจะเป็นเช่นไร ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ ดังนั้นระดับคุณภาพของบัณฑิตจึงเป็น เครื่องสะท้อนถึงประสิทธิภาพการผลิต และประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง และด้วยความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของการผลิตของตนให้อยู่ในระดับที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพอยู่เสมอ หากจะดำเนินการให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีคุณภาพมาตรฐานดีแล้ว สถาบันต้องมีระบบการจัดการเรียนการสอน และการบริหารที่มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบการดำเนินการที่เป็นระบบนั้น คือการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันขึ้นนั่นเอง และเพื่อให้การดำเนินการในภาพรวมของประเทศเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงจำเป็นต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษากลางขึ้นเป็นมาตรฐาน การดำเนินการให้กับทุกสถาบันและเป็นศูนย์กลางของการรับรองมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไป

ทบวงมหาวิทยาลัย (2539 : 16) ได้กล่าวถึงหลักการของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะยังคงยึดถือหลักการของการให้เสรีภาพและอิสระภาพในการพัฒนาความคิดและการปฏิบัติแก่สถาบันอุดมศึกษาก็คือ ยังคงมีเสรีภาพทางวิชาการ (Academic freedom) และควมมีอิสระในการกำหนดแนวทาง ในการบริหารและดำเนินการใด ๆ ทางวิชาการ (Autonomy) เพื่อควมมีคุณภาพภายในสถาบันอย่างเต็มที่ แต่ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกด้วยในฐานะที่เป็นองค์กรหลักของสังคมและเงื่อนไขสำคัญบางประการของการประกันคุณภาพที่ดี คือ (วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์, 2545 : 9-10)

1. การมีส่วนร่วม (Participation) โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินและร่วมรับผิดชอบกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
2. การเสริมสร้างพลัง (Empowerment) โดยสร้างความรู้ทักษะและความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. การกระจายอำนาจ (Decentralization) สถานศึกษาจะพัฒนาคุณภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างเต็มที่ต่อเมื่อสถานศึกษาเองต้องมีความเป็นอิสระเพียงพอที่จะคิดและตัดสินใจ ทั้งด้านการบริหาร วิชาการ และการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่สถานศึกษาและท้องถิ่นให้มากที่สุด

4. การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบในพันธภาระ (Accountability) การศึกษามีใช่เรื่องของคนใดคนหนึ่งหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นจึงต้องสร้างให้ทุกคนมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อการศึกษา เช่น หน้าที่ของความเป็นพ่อแม่ ครู เป็นต้น นอกจากนี้กระบวนการทำงานและผลงานของสถานศึกษาแห่งนั้นต้องสามารถตรวจสอบได้ทุกเมื่อโดยสังคมและประชาชน

5. การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement) การตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกในบริบทของการประกันคุณภาพ มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับการวางแผน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มิใช่การจับผิดหรือการตัดสินให้รางวัลหรือให้โทษ

แนวทางในการประกันคุณภาพ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2544 : 80-81)

วิสัยทัศน์

สถาบันอุดมศึกษาไทยพึงมีระบบการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพที่ดี สามารถให้ความเชื่อมั่นกับสังคมได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจของสถาบันอย่างมีคุณภาพและทันสมัย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยดำรงคุณค่าและอุดมการณ์ของการเป็นประชาคมแห่งการสร้างสรรคและการสืบทอดภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาสังคม

พันธกิจ

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจที่ต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอย่างมีระบบและต่อเนื่องตลอดจนเผยแพร่รายงานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของสถาบันแก่สาธารณชน ทั้งนี้โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ระดับสถาบัน

1. สถาบันอุดมศึกษาพึงพัฒนาระบบและกลไกประกันคุณภาพที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยความร่วมมือจากสมาชิกทุกคนในองค์กรนั้น
2. สถาบันอุดมศึกษาพึงใช้แนวทางการส่งเสริมให้มีเอกภาพเชิงนโยบายและความหลากหลายในการปฏิบัติ เน้นให้หน่วยงานมีอิสระอย่างเต็มที่ในการพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของแต่ละหน่วยงาน โดยต้องพัฒนาไปสู่การมีวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งคุณภาพ แสดงให้เห็นความเป็นประชาคมวิชาการที่เข้มแข็งและมุ่งประสิทธิผลของการทำงานอย่างแท้จริงบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม ความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้จากภายนอก

3. สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้มีการพัฒนากลไกการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพโดยอาศัยมาตรการต่างๆ ได้แก่ ระบบการศึกษาตนเอง ระบบการตรวจสอบโดยหน่วยงานต้นสังกัด การจัดพิมพ์รายงานสาธารณะเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการประเมินผลโดยเพื่อนร่วมวงวิชาการ วิชาชีพจากภายนอก และมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

4. ระบบการประกันคุณภาพที่สถาบันแต่ละแห่งพัฒนานั้น พึงนำไปสู่วิธีการจัดระบบประมาณที่คำนึงถึงผลของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ

5. สถาบันอุดมศึกษาพึงนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้พึงได้ประโยชน์จากการศึกษาระดับอุดมศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของสถาบันอย่างจริงจัง ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหมายถึง ผู้เรียน ผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต ภาคเอกชน ตลอดจนองค์กรวิชาการวิชาชีพ และประชาชน

6. สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มที่ รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการบริหาร การพัฒนาดัชนีเพื่อบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ตลอดจนการให้บริการข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ยุทธศาสตร์ระดับชาติ

1. หน่วยงานกลางที่พึงส่งเสริมให้มีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพตามนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มุ่งเน้นให้จัดสรรงบประมาณแก่สถาบันอุดมศึกษาให้ลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป และให้มีระบบการติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณที่คำนึงถึงผลงาน

2. หน่วยงานกลางที่พึงส่งเสริมให้มีการยอมรับมาตรฐานการศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาต่างสังกัดหรือต่างประเภท รวมทั้งระบบการเทียบโดยผลการเรียนระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมความเสมอภาคและโอกาสในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนด้วย

3. หน่วยงานกลางพึงมีการติดตามและศึกษาความก้าวหน้าด้านการประกันคุณภาพขององค์กรและเครือข่ายระหว่างประเทศ พร้อมกับมีกลไกเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวไปยังสถาบันอุดมศึกษาในประเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพที่มีคุณภาพที่มีความเป็นสากล เพื่อให้เกิดการยอมรับมาตรฐานการศึกษา ระหว่างประเทศรวมถึงการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในเครือข่าย องค์กรระหว่างประเทศ

ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเบื้องต้นขึ้น พร้อมทั้งจัดคู่มือการดำเนินการที่เป็นตัวอย่างการปฏิบัติขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนารูปแบบของการควบคุมคุณภาพ โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดวิธีดำเนินการและกฎเกณฑ์การปฏิบัติที่จะทำให้ได้มาซึ่งคุณภาพด้วยตนเองซึ่งเป็นการให้อิสระ และให้ความคล่องตัวที่จะกำหนดกฎเกณฑ์และการปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในสถาบันตนเอง ทั้งนี้ในแนวทางปฏิบัติดังกล่าวจะเน้นการให้สถาบันอุดมศึกษาได้มีระบบควบคุมคุณภาพขึ้นภายในสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการกำกับดูแลการดำเนินการขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 21-22)

4 การควบคุมภายใน ในการดำเนินการภายในสถาบันนั้นจะเน้นให้สถาบันได้มีระบบควบคุมคุณภาพภายในขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตเป็นหลัก ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยจะได้กำหนดตัวอย่างองค์ประกอบเหล่านี้ แต่ทางสถาบันอาจปรับลดเพิ่มได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้แล้วทางสถาบันยังสามารถกำหนดวิธีการและรายละเอียดการควบคุมคุณภาพได้ตามที่เห็นสมควร

5. การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการ เพื่อให้การดำเนินการควบคุมคุณภาพภายในของสถาบัน สามารถนำไปสู่ระบบการประกันคุณภาพโดยสมบูรณ์และได้รับการยอมรับจากฝ่ายต่าง ๆ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ (quality auditing assessment) ของระบบการควบคุมคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาขึ้น ในระดับของคณะวิชาที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการแล้ว จะได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาในคณะวิชานั้นๆ ส่วนกรณีที่ไม่ผ่านการตรวจสอบและประเมินผลก็จะได้รับการพิจารณาว่าสาเหตุเกิดจากอะไรและให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

7. ระยะเวลา ทบวงมหาวิทยาลัยจะให้เวลาสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาระบบการควบคุมภายในและนำไปสู่การปฏิบัติประมาณ 1-2 ปี และหลังจากนั้นเริ่มให้มีการตรวจสอบและประเมินผลเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษาต่อไป

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา

เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงในทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ข่าวสารและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วส่งผลให้การพัฒนาและการปฏิรูปการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันหลักที่มีบทบาทที่สำคัญที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพออกไปพัฒนาประเทศชาติ การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนามนุษย์ให้เป็นคน

ที่สมบูรณ์ ดังนั้นเรื่องคุณภาพการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงของควมมีประสิทธิภาพของผลผลิต การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกสถาบันต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้สถาบันที่ยอมรับจากภายนอก ทั้งนี้ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 (2542 : 24-25) ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งมีมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้ คือ

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อการรับรองการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรมมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินั้นให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดการเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

ทบวงมหาวิทยาลัย (2544 : 1-3) จึงกำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานคือ

1. ทบวงมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนและส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา มีระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งต้องมีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันเพื่อเตรียม ความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอก

2. ทบวงมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบ และประเมินระบบ กลไก และประเมินผลการดำเนินการการประกันคุณภาพ ภายในของแต่ละคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา

3. สถาบันอุดมศึกษาควรมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน โดยอยู่บนหลักของ เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความเป็นอิสระในการดำเนินการของสถาบันเพื่อ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการและเตรียมความพร้อมที่จะรับการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพจากภายนอก โดยการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาจะมุ่งเน้นใน ระดับคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก

4. หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน จะพิจารณาจาก

4.1 ระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้กันเป็นแนวทางในการควบคุม คุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพการศึกษาที่ 9 ด้าน

1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงาน
2. การเรียนการสอน
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
4. การวิจัย
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. การบริหารและการจัดการ
8. การเงินและงบประมาณ
9. ระบบกลไกการประกันคุณภาพ

4.2 คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาที่มีผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพการศึกษาที่สถาบันกำหนด

4.3 คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (self study report) รายงานประจำปีที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษากำหนดเพื่อรับรองการตรวจสอบและการประเมินผลภายนอก

5. วิธีการประกันคุณภาพภายใน มีแนวปฏิบัติดังนี้

5.1 ให้คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่บริหาร พัฒนาและติดตามการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาในระดับคณะวิชา/สถาบันจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ให้คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถาบันเพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่กำหนด

5.3 ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาควรเน้นการจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ใน

1. การผลิตบัณฑิต ซึ่งมีผลโดยตรงต่อคุณภาพบัณฑิต
2. หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ
3. คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์
4. สื่อการศึกษาและวิธีการสอน
5. ห้องสมุดและ/หรือแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้
6. อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ
7. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริหารการศึกษา
8. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิต/นักศึกษา
9. องค์ประกอบอื่นตามแต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะเห็นสมควร

ทั้งนี้แต่ละคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่จะเห็นสมควร

5.4 ระบบการประกันคุณภาพภายในให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดยสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยภายใน 120 วันนับจาก

วันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบันและเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้ดัดแปลงจากระบบการประกันคุณภาพในวงการอุตสาหกรรม เพื่อเป็นการประกันผลผลิตว่ามีคุณภาพตามมาตรฐาน ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันการศึกษาที่ใช้กันอยู่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ระบบ Total Quality Management (TQM) ระบบที่สถาบันการศึกษากำหนดขึ้นเอง และระบบ ISO 9000 (Doherty, 1994:12;citing Sallis and Hingley, 1991:4)

ระบบ ISO 9000 เป็นมาตรฐานระบบคุณภาพที่รู้จักกันดีทั่วโลก ผู้ใช้มาตรฐานสามารถทำความเข้าใจและนำไปใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพองค์กร โดยจะขอรับการรับรองหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าขอการรับรองจะต้องจดทะเบียนและทำตามเกณฑ์มาตรฐานของ ISO 9000 ก่อน คนทั่วไปมักมองว่า ISO 9000 มีความซับซ้อน เนื่องจาก ISO 9000 เป็นมาตรฐานระบบคุณภาพที่ครอบคลุมการผลิตก่อนบริการและกระบวนการทุกสาขา อีกประการหนึ่งอาจมาจากสาเหตุที่ ISO ต้องปรับมาตรฐานให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น การปรับมาตรฐาน ISO 9000 ไปสู่มาตรฐาน ISO 14000 และมาตรฐาน ISO 9000 : 2000 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ISO กำหนดแนวทางคุณภาพเอาไว้เฉพาะที่สำคัญ ๆ พร้อมกับได้บูรณาการทฤษฎีคุณภาพให้เข้ากับการปฏิบัติและปรับตัวอยู่ตลอด (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ.2545:253)

ปรัชญาของระบบมาตรฐาน ISO 9000 คือ คุณภาพควรสร้างขึ้นให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบและกระบวนการในการทำงานขององค์กร การพัฒนาระบบประกันคุณภาพจะเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไข คุณภาพจึงต้องสอดแทรกอยู่ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบถึงการผลิต การตลาด การจำหน่าย โดยผ่านระบบการจัดการที่เป็นทางการและมีความชัดเจน เพื่อให้มั่นใจว่าผลผลิต หรือการบริการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ในการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามระบบ ISO 9000 ต้องเขียนเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรตามข้อกำหนดของระบบคุณภาพโดยระบุกระบวนการทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา เช่น การคัดเลือกนักศึกษา การสัมภาษณ์ ระเบียบวินัย การประเมินผล การทำเอกสาร หลักฐานการเรียนต่าง ๆ การแนะแนว เป็นต้น และเน้นการนำข้อกำหนดที่เขียนไว้ไปปฏิบัติจริง (แชลลิส. 2542 : 57 ; แปลโดย สมาน อัครภูมิ)

การบริหารคุณภาพของระบบ ISO 9000 การดำเนินงานการประกันคุณภาพตามระบบ ISO 9000 นอกจากจะต้องดำเนินงานตามข้อกำหนดดังกล่าวมาแล้ว ในการบริหารคุณภาพจะใช้ วงจรเดมมิง Deming Cycle:PDCA เป็นหลักในการวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเพื่อความเป็นเลิศของคุณภาพ (ไพบูลย์ ช่างเรียนและปรีดา กุลชล. 2543 : 13-14)

PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอนคือ การวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ ปรับปรุง ซึ่งวงจรนี้ได้พัฒนาขึ้นโดยชีวฮาร์ท ต่อมาเดมมิงได้นำมาเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2543 : 49) เดมมิงเป็นคนเสนอว่า คุณภาพจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและความสามารถในการแข่งขัน เขามองคุณภาพในแง่ของคุณภาพของการออกแบบ การลงมือทำ การขายและการให้บริการ คุณภาพทำให้องค์การอยู่รอดในระยะยาว แต่เขาไม่เห็นด้วยว่าคุณภาพทำให้เกิดผลเสีย แต่เห็นว่าการขายสินค้าบกพร่องให้กับลูกค้าเป็นต้น คุณภาพซึ่งก็วัดยาก เดมมิงสนับสนุนการวัดคุณภาพโดยใช้วิธีการทางสถิติวัดผลผลิตโดยตรง เป้าหมายของการปรับปรุงคุณภาพในทัศนะของเดมมิงก็คือ การลดความแปรปรวนของกระบวนการผลิต เขาเชื่อว่าพนักงานทุกคนควรรู้เทคนิคทางสถิติ เพราะความรับผิดชอบในการบริหารและปรับปรุงคุณภาพเป็นของทุก ๆ คน ผู้บริหารต้องยอมรับคุณภาพว่าเป็น ศาสนาใหม่ (new religion) ขององค์การ คอยผลักดันและเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดโปรแกรมการจัดการคุณภาพทุกขั้นตอน ฝ่ายพนักงานระดับล่างต้องได้รับการฝึกฝนและกระตุ้นให้ผู้บริหารสนใจการป้องกันปัญหาคุณภาพเอาไว้ล่วงหน้า ทางด้านนักสถิติก็ต้องช่วยให้คำปรึกษาแก่ส่วนต่าง ๆ ทั้งทั้งองค์การ เดมมิงคาดหวังว่าองค์การจะสามารถใช้สถิติจัดการคุณภาพได้โดยตรงโดยไม่จำเป็นต้องวัดต้นทุนเปรียบเทียบ จุดที่เขาเน้นมากคือ การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การให้ใกล้เคียงกับญี่ปุ่น (Dale,Lascelles & Plunkett. 1990 : 7-8)

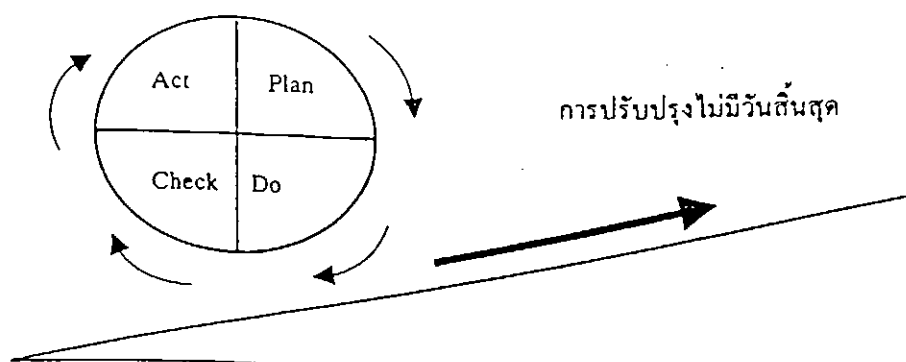
การจัดการคุณภาพโดยใช้ วงจรเดมมิง Deming Cycle:PDCA ซึ่งเดมมิงเป็นผู้นำความคิดนี้มาเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักกัน สำหรับวงจรนี้เป็นออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

P (Plan) คือ การวางแผนการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานการศึกษา จัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดแนวทางการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลา กำหนดงบประมาณ กำหนดผู้รับผิดชอบ

D (Do) คือ การดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ การส่งเสริมสนับสนุน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากร กำกับติดตามให้การนิเทศ

C (Check) คือ การตรวจสอบประเมินผล การวางกรอบการประเมิน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมาย ตรวจสอบ/ปรับปรุง คุณภาพการประเมิน ว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่

A (Action) คือ การแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานของบุคลากร วางแผนในระยะต่อไป จัดทำข้อมูลสารสนเทศ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 วงล้อเดมมิง

ที่มา : Melnyk & Denzler. (1996:308)

การทำวงจรเดมมิงต้องทำซ้ำไปเรื่อย ๆ เพื่อเป็นการสรุปเป็นบทเรียนอยู่ตลอด ยิ่งกว่านั้น ต้องเข้าใจด้วยว่าการจัดการคุณภาพไม่ใช่สงครามที่ผู้บริหารจะรบชนะด้วยตัวคนเดียว การจัดการคุณภาพจะประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นการกระทำทั่วทั้งองค์การ เพราะการจัดการคุณภาพเป็นปรัชญาสำหรับองค์การและคนทุกคนในนั้น (Melnyk & Denzler. 1996 : 305)

การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การดำเนินการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับสภาสถาบันราชภัฏมีสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นผู้ดำเนินการ การดำเนินงานในเบื้องต้นได้จัดส่งผู้บริหารของสถาบันราชภัฏไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา รวมทั้งได้เชิญผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาให้ความรู้แก่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเริ่มต้นจากคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏอาศัยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏตามมาตราที่ 20 (11), (7), (14) และ (15) แห่งพระราชบัญญัติสภาสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ได้ประกาศนโยบายและแนวทาง

ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2539 เพื่อแสดงเจตจำนงร่วมกันที่จะดำเนินการพัฒนาคุณภาพของผลิตผล บริการ การบริหารและการจัดการให้สอดคล้องรับกับอุปสงค์และการเปลี่ยนแปลงของสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จึงดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาโดยกำหนดเป็นนโยบาย 5 ข้อ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 40-44)

1. เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานการส่งเสริมการควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการ โดยให้มีการกำหนดความรู้พื้นฐานและคุณลักษณะที่สำคัญและจำเป็นของนักศึกษา การกำหนดมาตรฐานภารกิจของอาจารย์ กำหนดกิจกรรมและเกณฑ์การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรของสถาบัน พัฒนาเกณฑ์การใช้สื่ออำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีรวมทั้งให้มีการพัฒนาตัวชี้วัดและระบบการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล และการรายงาน เป็นต้น
2. เร่งรัดให้มีกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ โดยให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในระดับสภาสถาบันราชภัฏและในระดับสถาบัน ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ มีการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ มีการประเมินการทำงานของอาจารย์ โปรแกรมนิเทศ หน่วยงานและสถาบัน และใช้ข้อมูลการประเมินเพื่อการจัดสรรงบประมาณ เป็นต้น
3. เร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน โดยระยะเริ่มแรกให้มุ่งเน้นคุณภาพบัณฑิต การบริหารจัดการ โดยมีการตรวจสอบคุณภาพบัณฑิต ติดตามผู้สำเร็จการศึกษา แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพระหว่างสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ สร้างเครือข่ายและพัฒนาระบบการวางแผน การจัดสรรงบประมาณในรูปของแผนงาน เป็นต้น
4. เร่งรัดให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบัน บุคคล องค์กร และหน่วยงานภายนอกสถาบันในกิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษา โดยส่งเสริมให้มีสมาคมหรือชมรมวิชาการของโปรแกรมวิชาต่างๆ ให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาประจำโปรแกรมวิชา คณะกรรมการประเมินคุณภาพระดับวิชา คณะกรรมการตรวจเยี่ยมและประเมินผลระบบกลไกการประกันคุณภาพในสถาบันซึ่งแต่ละคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลภายในและภายนอกสถาบัน และให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในภายนอกสถาบัน และให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นต้น
5. ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสารและผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันมาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกโดยจัดทำข้อมูลข่าวสารและผลงานในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงมาตรฐานการศึกษาของสถาบันออกเผยแพร่ต่อนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และสาธารณชน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพจิตและร่างกายที่ดี มีภาวะการเป็นผู้นำ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถสร้างองค์ความรู้ ประยุกต์เทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศ ให้มีคุณค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

การประกันคุณภาพภายในเป็นการจัดกิจกรรมการควบคุมคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดระบบและกลไกตามองค์ประกอบและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้ เพื่อให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการดำเนินงานมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการประกันคุณภาพ การศึกษาตามระบบกลไกการประกันคุณภาพในสถาบันราชภัฏ และระบบประกันและรับรองคุณภาพ การศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำหนดรวมทั้งพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้เกณฑ์และตัวชี้วัด ปัจจุบันแต่ละด้านที่ร่วมกันสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและประเมินผลภายใน ปัจจุบัน การดำเนินงานอยู่ในระหว่างการพัฒนาคุณภาพและเมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการดำเนินการจน มั่นใจว่าผลการดำเนินงานมีคุณภาพก็จะเสนอให้ขอให้มีการตรวจสอบและประเมินผลจาก คณะกรรมการดังกล่าว ในการดำเนินงานสภาสถาบันราชภัฏให้อิสระในการปฏิบัติ โดยมหาวิทยาลัย ราชภัฏอาจจะใช้แนวทางของ ISO 9000 หรือใช้ระบบ TQM หรือระบบอื่น ๆ ก็ได้แต่จะต้อง ดำเนินการให้ครอบคลุมปัจจัยทั้ง 13 ด้านตามที่กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ. 2541 : 44) เพื่อให้การดำเนินการด้านคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้เป็นไปอย่างมีระบบและกลไกที่เหมาะสมยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จึงมีระบบ การประกันคุณภาพภายในโดยมีนโยบายการประกันคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2544 : 70-71)

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาขึ้น เพื่อเป็นเครื่องหมายในการรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้น หลักการของสถาบันมีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการและปรับปรุงการปฏิบัติการทุกๆด้าน อย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานของควมมีเสรีภาพทางวิชาการและอิสรภาพในการดำเนินงานที่สังคมหรือ หน่วยงานภายนอกยังคงเข้าไปตรวจสอบได้ อันจะนำมาซึ่งควมมีมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นที่ ยอมรับในระดับสากลและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ทั้งนี้โดยจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ มาตรฐานการศึกษาขึ้นเพื่อกำกับดูแล และบริหารงานด้านมาตรฐานการศึกษา ตลอดจนการให้การ รับรองมาตรฐานการศึกษา

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาขึ้นภายในสถาบันเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้มีการสร้างกลไกการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ขององค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อคุณภาพ การศึกษาที่เห็นรูปธรรมขึ้น ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามความเหมาะสม

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้กำหนดหลักการและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพ การศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการดำเนินการ โดยคณะกรรมการแต่ละระดับอาจนำไป ปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์แต่ละหน่วยงานได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ สถาบันจะได้จัดให้มีคู่มือการประกันคุณภาพในด้านต่างๆ เพื่อเผยแพร่และได้ใช้ประโยชน์ใน การพัฒนาระบบกลไกประกันคุณภาพในสถาบันต่อไป

4. เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้รับการ ยอมรับจากหน่วยงานภายนอกโดยกว้างขวางและเป็นการแสดงถึงควมมีคุณภาพการศึกษา สถาบันจะจัดให้มีกลไกของการตรวจสอบประเมินผลระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Control) ที่สถาบันได้จัดให้มีทั้งในระดับสถาบันและคณะวิชา โปรแกรมวิชา แล้วทำการรับรอง มาตรฐานการศึกษาต่อไป

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ ทั้ง ภาครัฐและเอกชนรวมทั้งสมาคมวิชาการหรือสมาคมวิชาชีพได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

6. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จะส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสารและผลจากกิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกให้ได้ ทราบถึงมาตรฐานการศึกษาเป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและ ทรัพยากรต่าง ๆ แก่สถาบัน เพื่อกระตุ้นให้สถาบันมีความตื่นตัวและพัฒนาคุณภาพโดยสม่ำเสมอ

หลักการและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์

การควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการกิจด้านการเรียนการสอนและ การวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำมาซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันจึงควรจัดให้มีระบบการควบคุมคุณภาพของการดำเนินการขึ้นภายใน ระดับสถาบัน คณะ หรือสาขาวิชา เพื่อเป็นการประกันว่าผลผลิตของสถาบันจะได้คุณภาพและ มีมาตรฐานอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ควรจะเป็นของการศึกษาในระดับปริญญาต่างๆ

การควบคุมคุณภาพของการจัดการศึกษาภายในสถาบันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อความมีมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การที่จะทำให้ระบบการควบคุมคุณภาพภายในเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับในสังคมต่าง ๆ นั้นจะต้องมีระบบการตรวจสอบและประเมินผลของระบบการควบคุมคุณภาพภายในจากคณะอนุกรรมการมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชสามารถดำเนินไปได้ จึงเห็นควรให้กำหนดแนวปฏิบัติเบื้องต้นขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการในระยะแรกดังนี้ (สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2544 : 72-75)

1. ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันโดยใกล้ชิด เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบันเพื่อใช้กำกับและตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่กระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด

3. ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ทางสถาบันควรเน้นการจัดให้มีระบบการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพบัณฑิต และอาจครอบคลุมกิจกรรมดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 การเผยแพร่หลักการ วัตถุประสงค์และความสำคัญของการมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบันให้กับบุคลากรภายในสถาบันได้รับทราบโดยชัดเจนซึ่งรวมถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

3.2 การพัฒนาระบบข้อมูลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางานวิชาการต่อไป

3.3 การจัดให้ระบบการประเมินผลการเรียนการสอน โดยสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้รับมาปรับปรุงรายวิชาต่างๆที่เปิดสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3.4 การมีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรในสถาบันอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาเทคนิคการสอนและสื่อการศึกษา

3.5 การมีระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การใช้งานอาคารสถานที่ ห้องสมุด และทรัพยากรการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

3.6 การจัดให้มีระยะการวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.7 การมีระบบการควบคุมและติดตามการใช้งบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

3.8 การจัดให้มีกระบวนการติดตามผลบัณฑิตในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอน

3.9 การมีนโยบายและระบบการส่งเสริมสนับสนุนและติดตามผลการวิจัยทั้งในระดับคณะและสถาบันตลอดจนการบริการทางวิชาการที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

3.10 การเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน อาทิ ผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและเอกชน สมาคมวิชาการและวิชาชีพต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้มีการจัดการศึกษาได้เป็นไปอย่างทันสมัยและสอดคล้องกับความก้าวหน้าของวิชาชีพนั้น ๆ

3.11 การมีกิจกรรมความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน

3.12 การจัดทำรายงานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของสถาบันเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้ประชาชนทั่วไปและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

ทั้งนี้แต่ละคณะ/ศูนย์สำนัก อาจเพิ่มเติมกิจกรรมด้านต่างๆ ที่เห็นว่ามีประโยชน์และจำเป็นมากกว่าที่ได้กล่าวมานี้ได้ตามความเหมาะสมรวมทั้งอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่จะเห็นสมควรตามที่คณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพและคณะกรรมการดำเนินการกำหนด

4. เพื่อส่งเสริมให้การดำเนินงานตามแนวปฏิบัติดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกโดยกว้างขวาง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้จัดให้มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

4.1 ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

4.2 ให้สำนักมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานการติดตามส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานเพื่อให้การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันให้บังเกิดผลขึ้นเป็นรูปธรรม ทั้งนี้รวมถึงการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแนวปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพให้สำนักมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานการติดตามส่งเสริม สนับสนุนและประสานงาน เพื่อให้การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันให้บังเกิดผลขึ้นเป็นรูปธรรม ทั้งนี้รวมถึงการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแนวปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับ

การประกันคุณภาพการศึกษาตลอดจนการประสานงานเพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ พัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์

4.3 เมื่อคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นรูปธรรมขึ้น และมีการดำเนินการภายในสถาบันแล้วโดยประมาณการว่าจะใช้เวลาประมาณ 1 ปี หลังจากการประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติฉบับนี้ สถาบันโดยคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาและคุณภาพการศึกษาจะจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบัน โดยคณะกรรมการ ฯ จะได้ให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาแก่หน่วยงานและใช้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ จะดำเนินการตรวจสอบและให้การรับรองในระดับคณะวิชาก่อนในระยะแรก

4.4 การตรวจสอบและประเมินผลระบบการประกันคุณภาพของแต่ละหน่วยงานจะดำเนินการในรูปของคณะกรรมการการตรวจเยี่ยมและประเมินผลการดำเนินการโดยคณะกรรมการ ฯ ดังกล่าวจะประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่จะทำการตรวจสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทางสถาบันเสนอ ผู้แทนสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพในท้องถิ่น ทั้งนี้จะได้มีการประกาศกำหนดระยะเวลาและรายละเอียดของการตรวจเยี่ยมต่อไป

4.5 คณะวิชาของสถาบันที่ผ่านมาการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ในระยะแรกจะได้รับรองมาตรฐานการศึกษาอย่างเป็นทางการจากคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิของสถาบัน สำหรับกรณีที่ไม่ว่านการประเมินจะได้รับการพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งร่วมกันแสวงหาแนวทางสนับสนุนเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบและประเมินคุณภาพดังกล่าวจะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณประจำปีต่อไปตามความเหมาะสม

5. ภายหลังจากการออกประกาศฉบับนี้แล้ว สถาบันโดยคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาจะได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ (Quality Assurance Manual) ที่ใช้หลักการ แนวคิด วิธีการ และตัวอย่างการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในส่วนของกลไกควบคุมคุณภาพภายในดังที่ปรากฏใน ข้อ 3.1-3.13 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันสามารถนำไปพิจารณาปรับใช้ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมของตนเองต่อไป

กระบวนการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการกำหนดให้มีระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และการประเมิน การดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบตามดัชนีบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนให้มั่นใจว่า คณะวิชา/สถาบันนั้นๆสามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพและการรับรองมาตรฐานจากภายนอก (มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2544 : 4) สำหรับแนวทางด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษามีดังนี้

1. ด้านการควบคุมคุณภาพการศึกษา

สำหรับความหมายโดยทั่วไปของ “การควบคุม” (Control) ในเชิงของการควบคุมคุณภาพก็คือ มาตรฐานของการเปรียบเทียบสำหรับการตรวจสอบผลลัพธ์ของการทดสอบหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การตรวจสอบผลิตภัณฑ์โดยการเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือข้อกำหนดที่วางไว้ (กองบรรณาธิการ. 2540 : 55) สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (2541 : 13) ได้ให้ความหมายของการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ว่าจะประกันว่ามีการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยการควบคุมปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ การควบคุมดังกล่าวเน้นที่ระบบการกำกับดูแลตนเอง (Self-regulating system) ในระดับบุคคล ภาควิชา คณะและสถาบันและทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความหมายของการควบคุมคุณภาพการศึกษาว่า หมายถึง การมีระบบและกลไกในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพเพื่อกำกับการดำเนินงานของสถาบันให้ได้ผลตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนด (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2544) การควบคุมคุณภาพภายในจึงเป็นส่วนที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายในโดยใช้องค์ประกอบต่างๆ ที่จะมีผลต่อคุณภาพการศึกษาและต้องดำเนินการอย่างมีระบบในหน่วยงานทุกระดับ โดยใช้หลักการของการควบคุมคุณภาพที่เหมาะสมพร้อมทั้งการมีระบบตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการด้วยโดยมีขั้นตอนดังนี้ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2544 : 81)

1.1 การสร้างระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ

คณะวิชา / สถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการจัดระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายในขึ้นโดยยึดปรัชญาและ / หรือปณิธานของสถาบัน องค์ประกอบของคุณภาพและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเป็นแนวทางในการจัดระบบกลไก

กลไกการควบคุมคุณภาพที่สำคัญ คือหน่วยงานและ / คณะกรรมการที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งอาจจะจัดตั้งในระดับสถาบัน ระดับคณะวิชา โดยให้มีบทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นภายในสถาบันตามระบบ

ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบันการศึกษาที่จะกำหนดรูปแบบของระบบการดำเนินงานควบคุมคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ ของสถาบันขึ้นมา ซึ่งแต่ละหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นระดับคณะหรือระดับภาควิชา นั้นอาจมีรูปแบบของระบบการดำเนินงานเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบันการศึกษาจะพิจารณากำหนดอย่างไรก็ตามทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอแนะขั้นตอนการพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพไว้ในอันที่จะทำให้การดำเนินงานควบคุมคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาดำเนินไปได้เป็นอย่างดีมีแบบแผนที่ชัดเจนโดยบังเกิดประสิทธิผลที่จัดได้ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบันอุดมศึกษานั้น สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจำเป็นต้องกำหนดหรือเลือกรูปแบบของระบบการบริหารคุณภาพซึ่งในทางปฏิบัติเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาที่จะทำการพัฒนาระบบคุณภาพที่เหมาะสมกับลักษณะของสถาบันตน และเป็นระบบที่สามารถตรวจสอบและอ้างอิงได้หรือพิจารณาเลือกระบบคุณภาพที่เป็นสากล แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบที่พัฒนาขึ้นเองหรือเป็นสากล จะต้องเป็นกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพที่มีการวางแผนมีการดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงตามองค์ประกอบของคุณภาพที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง

ระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์อยู่บนพื้นฐานของกรอบความคิดของทฤษฎีระบบที่ประกอบด้วย ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) ผลลัพธ์ / ผลกระทบ (Output / Outcome) โดยเน้นความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นสำคัญและใช้วงจรเดมมิง (Deming Cycle): PDCA (Plan-Do-Check-Act) โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2546 : 7)

1. ทุกองค์กรนับตั้งแต่สภาประจำสถาบันราชภัฏที่เป็นองค์กรในการบริหารเชิงนโยบายจนถึงหน่วยปฏิบัติระดับโปรแกรมวิชาหรือหน่วยงาน มีกลไกในการตรวจสอบและประเมินเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นไปสู่การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)
2. มุ่งเน้นทั้งการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) และสอดคล้องกับการประเมินภายนอก
3. เชื่อมโยงกับระบบการบริหารงานปกติของสถาบัน เชื่อมโยงและสอดคล้องกับงบประมาณของสถาบัน
4. สอดคล้องกับการวางแผนเชิงกลยุทธ์และแผนการดำเนินการที่เป็นแรงขับเคลื่อน (Driver) สำคัญในการพัฒนาคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด

โดยการพัฒนาคุณภาพหรือปรับปรุงคุณภาพจะต้องให้ความสำคัญกับบุคลากรในองค์กรให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา รวมทั้งความต้องการและความพึงพอใจ การมุ่งเน้นกระบวนการในการ

พัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพให้สูงขึ้นต้องมีการวางแผนอย่างมีคุณภาพ เพื่อกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่ชัดเจนและใช้วงจรเดมมิง (Deming Cycle) เพื่อปรับปรุงให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

นอกจากการควบคุมคุณภาพการศึกษาแล้ว การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาก็เป็นกระบวนการที่จัดเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันการศึกษา เมื่อสถาบันมีกลไก มีระบบควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลการทำงาน โดยบุคลากรในสถาบันมีการทำงานประสานกันอย่างกลมกลืน ในลักษณะของการทำงานเป็นทีมตามกำหนดระยะเวลาแล้ว เมื่อปฏิบัติงานหรือทำการควบคุมถึงขั้นที่มีความเชื่อมั่นในคุณภาพ โดยมีหลักฐานประกอบสอดคล้องกันว่าทำจริงก็สามารถกำหนดให้มีการตรวจสอบคุณภาพภายในด้วยตนเองได้ (จำเริญรัตน์ เจือจันทร์. 2546 : 22)

ดังนั้นการตรวจสอบคุณภาพภายในจึงเป็นกระบวนการหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการประกันคุณภาพ และเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการหาทางปรับปรุงแก้ไข (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2544) สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับสูง (2540 : 13) ให้ความหมายของการตรวจสอบคุณภาพว่าการตรวจสอบคุณภาพหมายถึง การตรวจสอบในระดับสถาบันทั้งการตรวจสอบด้วยตนเองและการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบจากภายนอก เน้นที่กระบวนการประกันคุณภาพ ซึ่งได้แก่ การกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ การสนับสนุนช่วยเหลือและหลักฐานต่างๆวิธีการที่ใช้ คือ การตรวจสอบหลักฐานหรือรายงาน และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปฏิบัติงาน และนักศึกษาเป็นการตรวจสอบตนเอง (Self audit) ดังนั้นการตรวจสอบคุณภาพจึงหมายถึง การตรวจสอบผลการดำเนินงานของระบบกลไกควบคุมคุณภาพภายในที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีขึ้น โดยจะเป็นการตรวจสอบเชิงระบบ มุ่งเน้นพิจารณาว่า สถาบันได้มีระบบการควบคุมคุณภาพหรือไม่ ได้ใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใดและมีขั้นตอนการดำเนินการที่ทำให้เชื่อถือได้หรือไม่ว่า การจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ มุ่งเน้นการตรวจสอบในคณะวิชาหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าเป็นหลัก (สถาบันราชภัฏ นครสวรรค์. 2544 : 82)

ทั้งนี้ในการดำเนินงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น ในทางปฏิบัติ คณะวิชาหรือหน่วยงานหรือสถาบันอุดมศึกษา หรือทบวงมหาวิทยาลัยดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพ คณะกรรมการดังกล่าวจะทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ว่าคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษามีระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพอย่างไรหรือไม่ และได้นำระบบและกลไกดังกล่าวไปใช้ดำเนินการให้ปรากฏผลเป็นที่ประจักษ์หรือไม่อย่างไร ในการนี้คณะกรรมการดังกล่าวจะทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ว่าคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษามีระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพอย่างไรหรือไม่

และได้นำระบบและกลไกดังกล่าวไปใช้ดำเนินการให้ปรากฏผลเป็นที่ประจักษ์หรือไม่อย่างไร ในการนี้ คณะกรรมการจะตรวจเยี่ยมคณะวิชา / สถาบันและตรวจวิเคราะห์จากรายงานผลการศึกษาดตนเอง (self – study report) ที่คณะวิชา / สถาบันจัดทำขึ้นมาเป็นส่วนประกอบด้วย

โดยปกติคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพจะทำการสรุปผลการตรวจ พร้อมทั้งให้ข้อสังเกต ว่าทางคณะวิชา / สถาบันจะต้องทำการแก้ไขหรือปรับปรุงอย่างไรทั้งนี้เพื่อคณะวิชา / สถาบันจะได้นำไปใช้เพื่อการปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เหมาะสมและดียิ่งขึ้นต่อไป

ในการกำหนดขั้นตอนรายละเอียด ตลอดจนรูปแบบของระบบเอกสารที่ใช้ประกอบการดำเนินงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนั้น สามารถกำหนดได้ตามที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนดขึ้นแต่ทั้งนี้ควรต้องแสดงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์การตรวจสอบและมาตรฐานสากลโดยทั่วไปด้วย

จุดประสงค์ของการตรวจสอบ

1. เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่คณะกรรมการทำงานว่าทุกคนได้ใช้ระบบเดียวกัน
2. ช่วยให้คณะทำงานแยกแยะขอบเขตความไม่ชัดเจนในเรื่องกระบวนการ การชี้แจงงาน และความเห็นชอบร่วมกัน
3. ช่วยให้คณะทำงานเห็นพ้องต้องกันในเรื่องดัชนีที่ไม่ชัดเจนหรือดัชนีที่ยังไม่ได้รับการรับรองและดัชนีที่ได้รับการรับรอง
4. ช่วยให้คณะทำงานเห็นพ้องต้องกันว่ากระบวนการควรจะได้รับปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในประเด็นใด โดยการนำผลตรวจสอบไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการดำเนินการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
5. ช่วยแยกแยะให้เห็นขอบเขตวิธีการบริหารจัดการว่าทำได้ดีและจะมีส่วนช่วยสนับสนุน
6. เพื่อเตรียมตัวรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอก

การวางแผนการตรวจสอบ

การวางแผนการตรวจสอบเป็นเรื่องที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าการตรวจสอบ เพราะการวางแผนและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผน ย่อมแปลว่าการปฏิบัติงานย่อมมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่สถาบัน การวางแผนการตรวจสอบโดยทั่วไปจะครอบคลุมประเด็นดังนี้

1. สถานที่ที่จะไปตรวจสอบจะต้องตรวจสอบให้ครอบคลุมทั้งหมดที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหน่วยงานหลักเช่น การตรวจสอบคณะก็ต้องตรวจสอบสาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนในคณะนั้นด้วย
2. กระบวนการในการตรวจสอบต้องตรวจสอบกระบวนการทำงานทั้งหมด กระบวนการหรือคณะใดที่รู้ว่ามีจุดอ่อนมากที่สุดจะต้องให้ความสนใจในการตรวจสอบมากที่สุด
3. วันเวลาที่จะไปตรวจสอบจะต้องกำหนดแจ้งวันเวลาในการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ

4. ผู้ตรวจสอบจะต้องระบุว่าใครทำหน้าที่อะไรและจะต้องมีหัวหน้าทีมตรวจสอบ คณะกรรมการการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2543 : 9-10) ได้จัดทำคู่มือ หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ตรวจสอบคุณภาพภายใน โดยเฉพาะการวางแผนการตรวจสอบนั้น ประธานคณะกรรมการตรวจสอบ กรรมการตรวจสอบคุณภาพและเลขานุการจะต้องประชุมศึกษา เพื่อเตรียมการก่อนการตรวจสอบ ในการวางแผนการตรวจสอบจะต้องมีการประชุมกันในประเด็น สำคัญดังนี้ (จำเริญรัตน์ เจือจันทร์.2546:25-26)

1. ประเภทของการตรวจสอบ
2. วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ
3. ขอบข่ายในการตรวจสอบคุณภาพ
4. การจัดทำกำหนดการตรวจสอบเพื่อแจ้งให้หน่วยงานทราบ
5. ขั้นตอนในการตรวจสอบ
6. วิธีการอ่านเอกสารและเครื่องมือการตรวจสอบคุณภาพ
7. การกำหนดประเด็นการตรวจสอบคุณภาพ
8. การจัดทำคำถามเพื่อการตรวจสอบคุณภาพ
9. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบ
10. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ
11. การเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่ใช้
12. การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
13. การสรุป รายงานผล หลังการตรวจสอบคุณภาพ
14. การเขียนรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ

การดำเนินการตรวจสอบ

การตรวจสอบคุณภาพภายใน มีกระบวนการดำเนินการที่ต้องทำความเข้าใจและปฏิบัติ ตามขั้นตอนนั้นด้วยความเชื่อมั่น อุทุมพร จามรมาน (2543 : 2-3) ได้กล่าวถึงขั้นตอน การตรวจสอบคุณภาพภายในซึ่งสามารถประมวลได้ดังนี้

1. อ่าน SSR อย่างวิเคราะห์
2. เชื่อมกับหลักฐาน เอกสารที่อ้างอิงไว้ใน SSR
3. ถ้ามีข้อสงสัย เยี่ยมเยือนหน่วยงาน สัมภาษณ์คน สังเกตการปฏิบัติงาน อาคาร สถานที่ ครุภัณฑ์ วัสดุ ขอดูตัวเลข หลักฐาน
4. ตัดสินตามเกณฑ์ที่หน่วยงานระบุเป็นรายองค์ประกอบ

5. แจ้งให้ผู้บริหารหน่วยงานทราบเป็นรายองค์ประกอบถึงผลการตัดสินใจและให้ข้อเสนอแนะแบบกัลยาณมิตร

6. แจ้งหน่วยงานที่ไปตรวจสอบปากเปล่าเป็นลายลักษณ์อักษร

3. ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

การประเมินคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน เป็นต้น โดยมีจุดเน้นที่โปรแกรมวิชา การประเมินจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง การประเมินจากกัลยาณมิตรทางวิชาการจากภายนอก และการใช้ตัวชี้วัดพฤติกรรม (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา 2540 : 13) และทบวงมหาวิทยาลัย (2544 : 5) ได้ให้คำนิยามการประเมินคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประเมินคุณภาพการศึกษาหมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินการของคณะวิชาโดยภาพรวมว่า เมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพ หรือระบบควบคุมคุณภาพแล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด การประเมินคุณภาพจึงเป็นกระบวนการประเมินผลการดำเนินการของคณะวิชาหรือหน่วยงาน ที่เทียบเท่าโดยภาพรวม ทั้งในหน่วยงานผู้ปฏิบัติเองและโดยหน่วยงานภายนอกว่าเมื่อมีการใช้ระบบการประกันคุณภาพหรือระบบควบคุมคุณภาพแล้ว ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพมากน้อยเพียงใด (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์, 2544 : 82)

ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การประเมินตนเองเป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้สำหรับการประกันคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์กำหนดได้ขึ้น (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2547:20-21) โดยพิจารณาว่าการดำเนินงานได้มีการวางแผน (Plan) ไว้หรือไม่ ได้ดำเนินการแผน (Do) อย่างไร มีการประเมินผลการดำเนินงาน (Check) หรือไม่ และนำผลการประเมินงานในรอบปีก่อน ๆ มาใช้ในการปรับปรุง (Act) การดำเนินงานใหม่อย่างไร โดยการเขียนเป็นความบรรยายที่ละองค์ประกอบ หรือแยกเป็นองค์ประกอบที่ละตัวบ่งชี้ก็ได้ จากนั้นก็ประเมินตนเองว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับใด โดยใช้หลัก 3A ของสมศ. กล่าวคือ ถ้ามีความตระหนัก (Awareness) ซึ่งดูได้จากการวางแผนดำเนินงาน ก็แสดงว่าผ่าน Awareness ถ้ามีการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้และมีร่องรอยหรือหลักฐานปรากฏให้เห็น แสดงว่าผ่าน Attempt หากมีการประเมินผลการดำเนินงานและปรากฏผลสำเร็จแสดงว่าผ่าน Achievement หลังจากทำการประเมินตนเองแล้วควรเขียนรายงานสรุปผล ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวและมีข้อสังเกตคือ รูปแบบการรายงานสรุปผลการประเมินให้พิจารณาตามที่มหาวิทยาลัยเห็นว่าเหมาะสมไม่มีรูปแบบที่ตายตัว มหาวิทยาลัยควรออกแบบให้สอดคล้องกับรายงานผลการประเมินตนเองที่มหาวิทยาลัยจัดทำเสนอหน่วยงานต้นสังกัดในแต่ละปี รายงานสรุปผลการประเมินตนเอง ควรมีเนื้อหาโดยสังเขป อ่านเข้าใจ

ง่าย กระชับ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพประกอบ หรือนำเสนอในรูปแบบ แผนภูมิ กราฟ ตาราง ตามที่เห็นว่าเหมาะสม ควรเน้นการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานในช่วง 3-5 ปี สำหรับหลักฐานอ้างอิง ซึ่งจะเป็นข้อมูลประกอบการรายงานสรุปผลการประเมินของ สถานศึกษา ให้ดำเนินการคือ ข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นที่คณะผู้ประเมินภายนอกจำเป็นต้อง ทราบให้บรรจุในรายงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมนำเสนอดังต่อไปนี้

อัจฉรา วัฒนานรงค์ (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การควบคุมคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชน 14 แห่ง จำนวน 359 คน พบว่า การบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในของ ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และด้านสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือ มีแผนงานและปฏิบัติเป็นครั้งคราว

สุวรรณ ศรีจันทร์แสง (2542 : 126) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพร้อมของสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานครในการนำระบบประกันคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็น อาจารย์ผู้สอนในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ในสถาบันราชภัฏเห็นว่า โดยรวม สถาบันมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมของสถาบันไม่แตกต่างกัน และอาจารย์ที่สังกัดอยู่ในคณะวิชา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับความพร้อมของสถาบันแตกต่างกัน

เชวงศักดิ์ เขียวเงิน (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพ ของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างเป็นคนะกรรมการประกันคุณภาพตามคำสั่งของสถาบัน ราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 186 คน พบว่า กระบวนการควบคุมคุณภาพการศึกษาในด้าน การกำหนดกลไกดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษา และกระบวนการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ชำนาญ อยู่แพ (2544 : 165) ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และอาจารย์ จำนวน 207 คน พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนข้าราชการครูมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

พนมพร แฉล้มเขตต์ (2544 : 5) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของกรมอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่ทำหน้าบริหาร และผู้ปฏิบัติการสอน จำนวน 166 คน พบว่า การประเมินความพร้อมของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากรในวิทยาลัยเทคนิคมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และบุคลากรในวิทยาลัยเทคนิคที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมของสถานศึกษาตามมาตรฐานไม่แตกต่างกัน

สินีนุช เสนิงวงศ์ ณ. อยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเครือข่ายสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 15 แห่ง จำนวน 300 คน พบว่า อาจารย์มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

อุไรรัตน์ จันทคุปต์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคจำนวน 116 คน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ เนื้อหาสาระของการประกันคุณภาพ ความเข้าใจในโครงสร้างระบบประกันคุณภาพการศึกษา และความรู้ความเข้าใจในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน

พรชัย สินธุประสิทธิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และอาจารย์ จำนวน 285 คน พบว่าคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับดี และผลการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีคุณภาพไม่แตกต่างกัน

จตุพล ยงศร (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัย การศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรโรงเรียนนายเรืออากาศ กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2545 เป็นต้นมา จำนวน 520 คน พบว่า บุคลากรโรงเรียนนายเรืออากาศ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

อาภรณ์ ครอบกิจการ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรสายอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสายอาจารย์ จำนวน 254 คน พบว่า บุคลากรสายอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาพบว่า งานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยยกระดับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ ซึ่งหากได้มีการจัดดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถพัฒนาแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จาก 5 คณะวิชา ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำแนกเป็นผู้บริหาร 69 คน และอาจารย์ 126 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 195 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อยจึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา	ผู้บริหาร	อาจารย์	รวม
คณะครุศาสตร์	21	23	44
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	12	29	41
คณะวิทยาการจัดการ	10	17	27
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	42	56
คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	12	15	27
รวม	69	126	195

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา หลักการ วิธีการในการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของไลเคอร์ท (Likert's Scale)
3. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ จำนวน 18 ข้อ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ จำนวน 15 ข้อ และด้านการประเมินคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ รวมจำนวน 43 ข้อ
4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ภาคผนวก ค) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และตรวจแก้ไขจำนวนของข้อคำถามในแบบสอบถามให้ชัดเจน
5. นำแบบสอบถามไปดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแล้วนำเสนอต่อกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 30 คน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
6. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำแล้วทำการทดสอบที (t – test) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก รายข้อของแบบสอบถามโดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป และสำหรับข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ปรึกษากับประธานกรรมการควบคุมปริญญาโททำการปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจนมากขึ้น
7. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) สูตรของครอนบาค (Cronbach.1970 : 161) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97
8. ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ประธานและกรรมการตรวจสอบก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามมีดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบ แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ในการประกอบการอภิปรายผล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เพื่อติดต่อขออนุญาตเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ แบบสอบถามที่แจกไป 195 ฉบับ ได้รับคืน 169 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.61 และนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่หนึ่ง เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ โดยรวม และในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่สองและข้อที่สาม เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
4. ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดผู้วิจัยนำเสนอในเชิงบรรยายเพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

- 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้การทดสอบที (t-test)

(Edwards. 1957 : 152)

- 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha-Coefficient) (Cronbach.1970 :161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยผู้วิจัยใช้สถิติคือการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่สถิติที่ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร	n = 68	
	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
- ปริญญาตรี	16	23.50
- ปริญญาโท	39	57.40
- ปริญญาเอก	13	19.10
รวม	68	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 1 - 5 ปี	16	23.50
- 6 - 10 ปี	7	10.30
- 11 ปีขึ้นไป	45	66.20
รวม	68	100.00
คณะวิชา		
- คณะครุศาสตร์	21	31.00
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	12	17.60
- คณะวิทยาการจัดการ	9	13.20
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	20.60
- คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	12	17.60
รวม	68	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 57.40 รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.50 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 19.10 ตามลำดับ มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.22 รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.50 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตามลำดับ และส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารในคณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาเป็นผู้บริหารในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 20.60 เป็นผู้บริหารในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.60 เท่ากัน และเป็นผู้บริหารในคณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 13.20 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์	n = 101	
	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
- ปริญญาตรี	11	10.90
- ปริญญาโท	82	81.20
- ปริญญาเอก	8	7.90
รวม	101	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 1 - 5 ปี	28	27.72
- 6 - 10 ปี	16	15.84
- 11 ปีขึ้นไป	57	56.44
รวม	101	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์	n = 101	
	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิชา		
- คณะครุศาสตร์	15	14.90
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	25	24.70
- คณะวิทยาการจัดการ	14	13.90
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	32	31.60
- คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	15	14.90
รวม	101	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 81.20 รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.90 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.44 รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.72 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.84 ตามลำดับ และส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 31.70 รองลงมาเป็นอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 24.80 เป็นอาจารย์ในคณะครุศาสตร์ กับคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.90 เท่ากัน และเป็นอาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 13.90 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 4-10

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.37	.60	ปานกลาง
2. ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.47	.61	มาก
3. ด้านการประเมินคุณภาพ	3.44	.71	มาก
รวม	3.42	.59	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการควบคุมคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ
เป็นรายข้อ

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1.	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.69	.87	มาก
2.	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพโดยยึดปรัชญาและพันธกิจของมหาวิทยาลัย	3.79	.80	มาก
3.	มหาวิทยาลัยมีขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.62	.86	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
4.	มหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบและตัวชี้วัด คุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	3.65	.81	มาก
5.	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในที่ มีความรู้ ความสามารถในการประกันคุณภาพการศึกษา	3.49	.80	มาก
6.	มหาวิทยาลัยกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการการประกัน คุณภาพภายในไว้อย่างชัดเจน	3.72	.79	มาก
7.	คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	3.35	.82	ปานกลาง
8.	มหาวิทยาลัยจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในที่มีแนวทาง การดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน	3.72	.88	มาก
9.	อาจารย์ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการการจัดทำคู่มือการ ประกันคุณภาพภายในร่วมกับผู้บริหาร	3.16	.96	ปานกลาง
11.	มหาวิทยาลัยเผยแพร่ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน	3.24	.87	ปานกลาง
12.	คณะวิชา / ศูนย์สำนัก มีแผนการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพ ภายในที่มีการกำหนดกิจกรรมและช่วงเวลาชัดเจน	3.62	.83	มาก
13.	อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานการประกัน คุณภาพภายใน	3.31	.78	ปานกลาง
14.	อาจารย์ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือต่อการดำเนินงานการ ประกันคุณภาพภายใน	3.16	.68	ปานกลาง
15.	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีจำนวน เหมาะสมและเพียงพอ	2.85	.70	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
16.	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความสนใจและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.31	.74	ปานกลาง
17.	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายใน	3.10	.69	ปานกลาง
18.	มหาวิทยาลัยทำการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และรายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในให้ผู้ปกครอง นักศึกษา และบุคลากรภายนอกหรือสังคมรับทราบ	2.81	.92	ปานกลาง
รวม		3.37	.60	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพโดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1 มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน ข้อ 2 มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพโดยยึดปรัชญาและพันธกิจของมหาวิทยาลัย ข้อ 3 มหาวิทยาลัยมีขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน ข้อ 4 มหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบและตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ข้อ 5 มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในที่มีความรู้ความสามารถในการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อ 6 มหาวิทยาลัยกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในไว้อย่างชัดเจน ข้อ 8 มหาวิทยาลัยจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในที่มีแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน และข้อ 12 คณะวิชา / ศูนย์สำนัก มีแผนการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในที่มีการกำหนดกิจกรรมและเวลาที่ชัดเจน ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ
เป็นรายข้อ

ข้อ	การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.38	.90	ปานกลาง
2.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.49	.92	มาก
3.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดวัน เวลาในการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.54	.89	มาก
4.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.43	.80	มาก
5.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.57	.78	มาก
6.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก แต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในได้อย่างเหมาะสม	3.43	.80	มาก
7.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีความรู้และผ่านการอบรมการตรวจสอบคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา	2.99	.92	ปานกลาง
8.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในจัดทำกำหนดการการตรวจสอบ เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้า	3.60	.79	มาก
9.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ให้แก่คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในก่อนการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ	3.74	.80	มาก
10.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในได้ศึกษาเอกสารล่วงหน้าก่อนทำการตรวจสอบคุณภาพภายใน	3.43	.74	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
11.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในกำหนดประเด็นการตรวจสอบคุณภาพไว้อย่างชัดเจน	3.53	.72	มาก
12.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการตรวจสอบคุณภาพตามระบบและกลไกที่สถาบันได้กำหนดขึ้น	3.54	.70	มาก
13.	การตรวจสอบคุณภาพภายในมุ่งเน้นการตรวจสอบคุณภาพตามวงจร PDCA (Plan, Do, Check, Act)	3.46	.87	มาก
14.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีการสรุปรายงานผลหลังการตรวจสอบคุณภาพภายใน	3.41	.97	มาก
15.	มหาวิทยาลัยจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง	3.57	.85	มาก
รวม		3.47	.61	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการตรวจสอบคุณภาพโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เกือบทุกข้อมีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 1 คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน และข้อ 7 คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีความรู้และผ่านการอบรมการตรวจสอบคุณภาพภายใน สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการประเมินคุณภาพ
เป็นรายข้อ

ข้อ	การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1.	มหาวิทยาลัยกำหนดมาตรฐานในการประเมินคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.62	.86	มาก
2.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเองและเอกสารที่เกี่ยวข้องก่อนรับการประเมิน	3.71	.81	มาก
3.	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพ	3.40	.92	ปานกลาง
4.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในประเมินคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพตามที่สถาบันกำหนด	3.56	.84	มาก
5.	มหาวิทยาลัยประชุมคณะกรรมการก่อนการประเมินคุณภาพภายใน	3.35	.82	ปานกลาง
6.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในดำเนินการประเมินคุณภาพภายในอย่างโปร่งใสและเป็นไปตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้	3.57	.87	มาก
7.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพแจ้งผลการประเมินหลังจากการประเมินคุณภาพภายใน	3.41	1.03	มาก
8.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพจัดทำรายงานผลการประเมินและเสนอต่อผู้บริหารคณะวิชา/ศูนย์สำนัก	3.43	.95	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ผู้บริหาร (n = 68)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
9.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีการพิจารณาหาสาเหตุในกรณีที่ไม่ผ่าน	3.07	1.01	ปานกลาง
10.	การประเมินคุณภาพภายใน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข			
	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก นำข้อมูลที่ได้รับการประเมินคุณภาพ	3.31	.83	ปานกลาง
	ภายในไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานการประกันคุณภาพ			
	รวม	3.42	.59	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการประเมินคุณภาพโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อ 1 มหาวิทยาลัยกำหนดมาตรฐานในการประเมินคุณภาพภายในที่ชัดเจน ข้อ 2 คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเองและเอกสารที่เกี่ยวข้องก่อนรับการประเมิน ข้อ 4 คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในประเมินคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพตามที่สถาบันกำหนด ข้อ 6 คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในดำเนินการประเมินคุณภาพภายในอย่างโปร่งใสและเป็นไปตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้ ข้อ 7 คณะกรรมการการประเมินคุณภาพแจ้งผลการประเมินหลังจากการประเมินคุณภาพภายในและข้อ 8 คณะกรรมการการประเมินคุณภาพจัดทำรายงานผลการประเมินและเสนอต่อผู้บริหารคณะวิชา/ศูนย์สำนัก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การ ดำเนินงาน	ผู้บริหาร (n=16) ปริญญาตรี			ผู้บริหาร (n=39) ปริญญาโท			ผู้บริหาร (n=13) ปริญญาเอก		
	$\bar{X}$	SD	การแปล ความ หมาย	$\bar{X}$	SD	การแปล ความ หมาย	$\bar{X}$	SD	การแปล ความ หมาย
ด้านการ ควบคุม คุณภาพ	3.31	0.51	ปาน กลาง	3.34	0.67	ปาน กลาง	3.54	0.43	มาก
ด้านการ ตรวจสอบ คุณภาพ	3.49	0.37	มาก	3.40	0.73	ปาน กลาง	3.64	0.42	มาก
ด้านการ ประเมิน คุณภาพ	3.46	0.52	มาก	3.41	0.80	มาก	3.49	0.66	มาก
รวม	3.40	0.42	ปาน กลาง	3.38	0.70	ปาน กลาง	3.56	0.41	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมีทัศนะว่า
การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมมี
ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท
มีทัศนะว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ด้านการควบคุมคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมีทัศนะว่า
การดำเนินการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มี
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโทมีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และ
ปริญญาเอกมีทัศนะว่าดำเนินการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการประเมินคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี (n = 16)			ประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี (n = 7)			ประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป (n = 45)		
	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.29	0.51	ปานกลาง	3.50	0.68	ปานกลาง	3.38	0.62	ปานกลาง
ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.45	0.33	มาก	3.59	0.77	มาก	3.46	0.67	มาก
ด้านการประเมินคุณภาพ	3.37	0.47	ปานกลาง	3.62	0.84	มาก	3.43	0.76	มาก
รวม	3.36	0.39	ปานกลาง	3.56	0.71	มาก	3.42	0.64	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ด้านการควบคุมคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ด้านการประเมินคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี 11 ปีขึ้นไปมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ครุศาสตร์ (n=21)			มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (n=12)			วิทยาการจัดการ (n=9)			วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (n=14)			เทคโนโลยีการเกษตร และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (n=12)		
	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.57	.56	มาก	3.30	.77	ปานกลาง	3.16	.68	ปานกลาง	3.26	.47	ปานกลาง	3.38	.53	ปานกลาง
ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.62	.56	มาก	3.52	.84	มาก	3.14	.72	ปานกลาง	3.30	.45	ปานกลาง	3.60	.44	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ครุศาสตร์ (n=21)			มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (n=12)			วิทยาการจัดการ (n=9)			วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (n=14)			เทคโนโลยีการเกษตร และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (n=12)		
	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ด้านการประเมินคุณภาพ	3.67	.63	มาก	3.35	.91	ปานกลาง	3.13	.69	ปานกลาง	3.25	.64	ปานกลาง	3.57	.64	มาก
รวม	3.61	.53	มาก	3.39	.77	ปานกลาง	3.14	.69	ปานกลาง	3.27	.49	ปานกลาง	3.50	.49	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ด้านการควบคุมคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการประเมินคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ โดยรวมในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 11-17

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.20	.72	ปานกลาง
2. ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.30	.75	ปานกลาง
3. ด้านการประเมินคุณภาพ	3.31	.82	ปานกลาง
รวม	3.26	.73	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า อาจารย์มีทัศนคติว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ เป็นรายข้อ

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1.	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.38	.95	ปานกลาง
2.	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพโดยยึดปรัชญาและพันธกิจของมหาวิทยาลัย	3.46	.99	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
3.	มหาวิทยาลัยมีขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.35	1.00	ปานกลาง
4.	มหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบและตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	3.36	.99	ปานกลาง
5.	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถในการประกันคุณภาพการศึกษา	3.28	.84	ปานกลาง
6.	มหาวิทยาลัยกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในไว้อย่างชัดเจน	3.39	.76	ปานกลาง
7.	คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	3.29	.91	ปานกลาง
8.	มหาวิทยาลัยจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในที่มีแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน	3.43	.94	มาก
9.	อาจารย์ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในร่วมกับผู้บริหาร	2.99	1.02	ปานกลาง
10.	มีการจัดอบรม สัมมนาให้ความรู้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	2.88	.91	ปานกลาง
11.	มหาวิทยาลัยเผยแพร่ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน	3.04	1.01	ปานกลาง
12.	คณะวิชา / ศูนย์สำนัก มีแผนการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในที่มีการกำหนดกิจกรรมและช่วงเวลาชัดเจน	3.30	.92	ปานกลาง
13.	อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	3.18	.83	ปานกลาง
14.	อาจารย์ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	3.18	.83	ปานกลาง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
15.	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอ	2.98	.93	ปานกลาง
16.	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความสนใจและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.17	.85	ปานกลาง
17.	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายใน	3.06	.88	ปานกลาง
18.	มหาวิทยาลัยทำการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และรายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในให้ผู้ปกครอง นักศึกษา และบุคลากรภายนอกหรือสังคมรับทราบ	2.95	1.02	ปานกลาง
รวม		3.20	.72	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า อาจารย์มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อ 2 มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพโดยยึดปรัชญาและพันธกิจของมหาวิทยาลัย และข้อ 8 มหาวิทยาลัยจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในที่มีแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ
เป็นรายชื่อ

ข้อ	การดำเนินการการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.18	.94	ปานกลาง
2.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.19	1.05	ปานกลาง
3.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดวัน เวลาในการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.39	1.02	ปานกลาง
4.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.26	.93	ปานกลาง
5.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.44	.96	มาก
6.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก แต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในได้อย่างเหมาะสม	3.26	.96	ปานกลาง
7.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีความรู้และผ่านการอบรมการตรวจสอบคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา	3.08	.86	ปานกลาง
8.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในจัดทำกำหนดการการตรวจสอบ เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้า	3.37	.88	ปานกลาง
9.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ให้แก่คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในก่อนการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ	3.51	.90	มาก
10.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในได้ศึกษาเอกสารล่วงหน้าก่อนทำการตรวจสอบคุณภาพภายใน	3.31	.81	ปานกลาง
11.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในกำหนดประเด็นการตรวจสอบคุณภาพไว้อย่างชัดเจน	3.43	.85	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
12.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการตรวจสอบคุณภาพตามระบบและกลไกที่สถาบันได้กำหนดขึ้น	3.41	.76	มาก
13.	การตรวจสอบคุณภาพภายในมุ่งเน้นการตรวจสอบคุณภาพตามวงจร PDCA (Plan, Do, Check, Act)	3.19	.96	ปานกลาง
14.	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีการสรุปรายงานผลหลังการตรวจสอบคุณภาพภายใน	3.15	1.01	ปานกลาง
15.	มหาวิทยาลัยจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง	3.38	.89	ปานกลาง
รวม		3.30	.75	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า อาจารย์มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการตรวจสอบคุณภาพโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อ 5 คณะวิชา/ศูนย์สำนักกำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน ข้อ 9 คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ให้แก่คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในก่อนการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ ข้อ 11 คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในกำหนดประเด็นการตรวจสอบคุณภาพไว้อย่างชัดเจน และข้อ 12 คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการตรวจสอบคุณภาพตามระบบและกลไกที่สถาบันได้กำหนดขึ้น ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการประเมินคุณภาพ
เป็นรายชื่อ

ข้อ	การดำเนินการการประกันคุณภาพภายใน	อาจารย์ (n = 101)		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1.	มหาวิทยาลัยกำหนดมาตรฐานในการประเมินคุณภาพภายในที่ชัดเจน	3.35	1.05	ปานกลาง
2.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเองและเอกสารที่เกี่ยวข้องก่อนรับการประเมิน	3.33	.93	ปานกลาง
3.	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพ	3.28	.96	ปานกลาง
4.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในประเมินคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพตามที่สถาบันกำหนด	3.45	.88	มาก
5.	มหาวิทยาลัยประชุมคณะกรรมการก่อนการประเมินคุณภาพภายใน	3.31	.99	ปานกลาง
6.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในดำเนินการประเมินคุณภาพภายในอย่างโปร่งใสและเป็นไปตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้	3.34	.83	ปานกลาง
7.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพแจ้งผลการประเมินหลังจากการประเมินคุณภาพภายใน	3.26	.95	ปานกลาง
8.	คณะกรรมการการประเมินคุณภาพจัดทำรายงานผลการประเมินและเสนอต่อผู้บริหารคณะวิชา/ศูนย์สำนัก	3.46	.93	มาก
9.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีการพิจารณาหาสาเหตุในกรณีที่ไม่ผ่านการประเมินคุณภาพภายใน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	3.20	1.07	ปานกลาง
10.	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก นำข้อมูลที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายในไปเป็นแนวทางในการดำเนินการการประกันคุณภาพ	3.21	.99	ปานกลาง
	รวม	3.31	.82	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า อาจารย์มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการประเมินคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดได้แก่ ข้อ 4 คณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในประเมินคุณภาพตามดัชนีประกันคุณภาพตามที่สถาบันกำหนด และข้อ 8 คณะกรรมการการประเมินคุณภาพจัดทำรายงานผลการประเมินและเสนอต่อผู้บริหารคณะวิชา/ศูนย์สำนัก ส่วนข้ออื่นๆมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ปริญญาตรี (n = 11)			ปริญญาโท (n = 82)			ปริญญาเอก (n = 8)		
	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.31	.71	ปานกลาง	3.18	.74	ปานกลาง	3.18	.62	ปานกลาง
ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.46	.99	มาก	3.28	.75	ปานกลาง	3.20	.34	ปานกลาง
ด้านการประเมินคุณภาพ	3.46	1.10	มาก	3.30	.80	ปานกลาง	3.17	.58	ปานกลาง
รวม	3.39	.88	ปานกลาง	3.25	.73	ปานกลาง	3.18	.44	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ด้านการควบคุมคุณภาพ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีทัศนะว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกมีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการประเมินคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนะว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ประสบการณ์ทำงาน 1 – 5 ปี (n=28)			ประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี (n=16)			ประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป (n=57)		
	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.07	.73	ปานกลาง	2.94	.74	ปานกลาง	3.33	.70	ปานกลาง
ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.31	.82	ปานกลาง	3.10	.70	ปานกลาง	3.34	.74	ปานกลาง
ด้านการประเมินคุณภาพ	3.31	.94	ปานกลาง	3.13	.88	ปานกลาง	3.36	.74	ปานกลาง
รวม	3.21	.78	ปานกลาง	3.04	.72	ปานกลาง	3.34	.70	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ครุศาสตร์ (n=15)			มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ (n=25)			วิทยาการจัดการ (n=14)			วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (n=32)			เทคโนโลยี การเกษตรและ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (n=15)		
	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ด้านการควบคุมคุณภาพ	3.31	.72	ปานกลาง	3.12	.76	ปานกลาง	3.47	.44	มาก	3.11	.78	ปานกลาง	3.15	.77	ปานกลาง
ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	3.33	.69	ปานกลาง	3.30	.80	ปานกลาง	3.50	.51	มาก	3.17	.85	ปานกลาง	3.36	.76	ปานกลาง
ด้านการประเมินคุณภาพ	3.46	.76	มาก	3.27	.84	ปานกลาง	3.57	.58	มาก	3.21	.94	ปานกลาง	3.20	.78	ปานกลาง
รวม	3.35	.71	ปานกลาง	3.21	.77	ปานกลาง	3.50	.44	มาก	3.15	.82	ปานกลาง	3.24	.72	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาการจัดการมีทัศนคติว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ด้านการควบคุมคุณภาพ พบว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มีทัศนคติว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาการจัดการมีทัศนะว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการประเมินคุณภาพ พบว่า อาจารย์ที่สังกัดครุศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ที่สังกัดคณะอื่นๆ มีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา โดยรวมและในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 18 - 20

ตาราง 18 เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ ภายใน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการควบคุม คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.45	.22	.62	.537
	ภายในกลุ่ม	65	23.70	.36		
	รวม	67	24.16			
ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.55	.27	.72	.486
	ภายในกลุ่ม	65	24.38	.38		
	รวม	67	25.38			
ด้านการประเมิน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.06	.03	.06	.942
	ภายในกลุ่ม	65	33.78	.52		
	รวม	67	33.84			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.32	.16	.44	.640
	ภายในกลุ่ม	65	23.71	.36		
	รวม	67	24.04			

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ ภายใน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการควบคุม คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.24	.12	.32	.722
	ภายในกลุ่ม	65	23.91	.36		
	รวม	67	24.16			
ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.10	.05	.13	.871
	ภายในกลุ่ม	65	25.28	.38		
	รวม	67	25.38			
ด้านการประเมิน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.31	.15	.30	.737
	ภายในกลุ่ม	65	33.53	.51		
	รวม	67	33.84			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.18	.09	.25	.774
	ภายในกลุ่ม	65	23.85	.36		
	รวม	67	24.04			

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ ภายใน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการควบคุม คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.48	.37	1.03	.398
	ภายในกลุ่ม	63	22.67	.36		
	รวม	67	24.16			
ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.10	.52	1.42	.236
	ภายในกลุ่ม	63	23.28	.37		
	รวม	67	25.38			
ด้านการประเมิน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.73	.68	1.38	.249
	ภายในกลุ่ม	63	31.10	.49		
	รวม	67	33.84			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.84	.46	1.31	.276
	ภายในกลุ่ม	63	22.19	.35		
	รวม	67	24.04			

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา ดังแสดงในตาราง 21 - 23

ตาราง 21 เปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ ภายใน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการควบคุม คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.15	.07	.14	.869
	ภายในกลุ่ม	98	53.04	.54		
	รวม	100	53.19			
ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.37	.18	.31	.728
	ภายในกลุ่ม	98	57.25	.58		
	รวม	100	57.62			
ด้านการประเมิน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.40	.20	.29	.747
	ภายในกลุ่ม	98	67.47	.68		
	รวม	100	67.87			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.25	.13	.23	.789
	ภายในกลุ่ม	98	53.40	.54		
	รวม	100	53.66			

จากตาราง 21 แสดงว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 เปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์
ในการทำงาน

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ ภายใน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการควบคุม คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.50	1.25	2.42	.094
	ภายในกลุ่ม	98	50.68	.51		
	รวม	100	53.19			
ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.73	.36	.63	.534
	ภายในกลุ่ม	98	56.89	.58		
	รวม	100	57.62			
ด้านการประเมิน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	.64	.32	.47	.626
	ภายในกลุ่ม	98	67.22	.68		
	รวม	100	67.87			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.21	.60	1.13	.325
	ภายในกลุ่ม	98	52.44	.53		
	รวม	100	53.66			

จากตาราง 22 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 เปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ ภายใน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการควบคุม คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.69	.42	.78	.535
	ภายในกลุ่ม	96	51.50	.53		
	รวม	100	53.19			
ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.16	.29	.49	.739
	ภายในกลุ่ม	96	56.45	.58		
	รวม	100	57.62			
ด้านการประเมิน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.78	.44	.64	.630
	ภายในกลุ่ม	96	66.09	.68		
	รวม	100	67.87			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.37	.34	.63	.642
	ภายในกลุ่ม	96	52.28	.54		
	รวม	100	53.66			

จากตาราง 23 แสดงว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ที่สังกัด คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ด้านการควบคุมคุณภาพ

1. มหาวิทยาลัยควรสร้างความตระหนักให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยเห็นคุณค่าในการประกันคุณภาพ
2. มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้บุคลากรมีความเข้าใจเข้าใจตรงกัน

3. การดำเนินงานการควบคุมคุณภาพควรมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ

1. คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพควรแจ้งกำหนดการ กระบวนการและขั้นตอนการประเมินให้ทราบล่วงหน้า
2. ควรมีการตรวจสอบคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

ด้านการประเมินคุณภาพ

1. คณะกรรมการการประเมินควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการประเมิน
2. ควรจัดส่งเอกสารรายงานผลก่อนและหลังการประเมิน
3. ควรมีการประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และคณะวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหาร และอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในปีการศึกษา 2547 เป็นผู้บริหาร 68 คนและอาจารย์ 101 คน รวมทั้งสิ้น 169 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน 3 ด้านคือ ด้านการควบคุมคุณภาพจำนวน 18 ข้อ ด้านการตรวจสอบคุณภาพจำนวน 15 ข้อ และด้านการประเมินคุณภาพจำนวน 10 ข้อ รวมจำนวน 43 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามส่งไป 195 ฉบับได้รับคืนและมีความสมบูรณ์ 169 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.61

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ และด้านการประเมินคุณภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. ศึกษาทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
4. เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและคณะวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)
5. เปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและคณะวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการตรวจสอบ และด้านการประเมินคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการควบคุมคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2. อาจารย์มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

6. อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

7. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

8. อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การศึกษาทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่ต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวม พบว่า ผู้บริหารมีทักษะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการการจัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพ รวมถึงขั้นตอนในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มมีประกาศเกี่ยวกับนโยบายและนโยบายการดำเนินงานการประกันคุณภาพเมื่อปีพ.ศ. 2539 โดยให้ความสำคัญติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยได้จัดให้มีดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีจัดบุคลากรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพโดยตรง ผู้บริหารทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ ทำให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยพัฒนาสถาบันให้มีความเพียบพร้อมในโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ จริยธรรม คุณธรรม มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถสร้างองค์ความรู้และประยุกต์เทคโนโลยีทั้งระดับสากลและท้องถิ่นด้วยกระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและทรัพยากรให้มีคุณค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

ในอนาคต ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและให้ถือว่าระบบการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการบริหารที่ต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ต้องผลิตบัณฑิตในสาขาอื่น ๆ เพิ่มขึ้นนอกจากการผลิตบัณฑิตสาขาครูแต่เดิม ทำให้มีการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมภายนอกถึงคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ค่อนข้างมาก (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. 2547) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำนาญ อยู่แพ (2544 : 165) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการควบคุมคุณภาพ จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารเห็นว่า การควบคุมคุณภาพเป็นงานที่ค่อนข้างหนัก และต้องใช้ความพยายามตั้งแต่วางแผนว่าควบคุมคุณภาพมากน้อยแค่ไหน ควบคุมอย่างไร ควบคุมด้วยวิธีใด จนกระทั่งได้ผลงานที่มีคุณภาพ การควบคุมคุณภาพจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตผลงานโดยตรง และอาจเห็นว่าควรมีการพัฒนาการดำเนินงาน การเผยแพร่ระบบและกลไก การประกันคุณภาพภายในโดยมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้ อาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอกได้รับทราบมากขึ้น และควรให้อาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือในการวางแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และเห็นว่าควรมีการพัฒนาให้อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมากขึ้น เพราะสิ่งสำคัญในการประกันคุณภาพคือการระดมความคิดเห็น และรวบรวมจุดอ่อน/จุดแข็งในการปฏิบัติงานของทุกคน นอกจากนี้ อาจารย์อยู่ในช่วงการสร้างความรู้ความเข้าใจในระบบการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ดังที่ อุทุมพร จามรมาน (2543 :21-22) กล่าวว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในหน่วยงานย่อมก่อให้เกิดผลบวกและลบซึ่งผลบวกได้แก่ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานของคนในหน่วยงาน ส่วนผลลบได้แก่ การต่อต้านจากกลุ่มคนที่ไม่ต้องการการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารเห็นว่าคณะกรรมการการประกันคุณภาพและบุคลากรที่ดำเนินงานอาจจะยังปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มความสามารถ ควรได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นรวมทั้งเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรสรรหาบุคลากรที่ดำเนินงานให้มีจำนวนเหมาะสมต่อการทำงานเพื่อดำเนินงานตามแผนที่วางไว้อย่างรัดกุมทุกขั้นตอน นอกจากนี้

อุทุมพร จามรมาน (2544 : 26) ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า เพื่อให้การทำประกันคุณภาพเป็นไปโดยง่ายยิ่งขึ้น สถาบันการศึกษาควรเตรียมความพร้อมในเรื่อง วัสดุ ครุภัณฑ์ เจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีข้อมูลทันสมัย ซึ่งงานวิจัยของ เชวงศักดิ์ เทียวเงิน (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า กระบวนการควบคุมคุณภาพการศึกษา ในด้านการกำหนดกลไกดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการตรวจสอบคุณภาพจากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารเห็นความสำคัญในการเร่งรัดพัฒนา สร้างสรรค์คุณภาพโดยมุ่งเน้นการดำเนินงานในทุกด้านทุกฝ่ายให้ได้มาตรฐานเพราะผู้บริหารอยู่ในสถานะเป็นผู้กำหนดนโยบายและต้องรับผิดชอบงานการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน และอาจเป็นเพราะผู้บริหารได้เตรียมความพร้อมในการวางระบบการประกันคุณภาพก่อนที่จะมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รวมทั้งผู้บริหารอาจเห็นว่าการดำเนินงานในระดับคณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีการกำหนดมาตรฐาน วัตถุประสงค์ กำหนดเวลาในการตรวจสอบที่ดี และคณะวิชา/ศูนย์ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบที่มีความสามารถ มีการจัดทำกำหนดการและกำหนดประเด็นการตรวจสอบไว้อย่างชัดเจน และคณะกรรมการยังดำเนินการตรวจสอบตามระบบกลไก มุ่งเน้นการตรวจสอบคุณภาพ PDCA (Plan DO Check Act) ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดอย่างต่อเนื่องรวมทั้งมีการสรุปผลการตรวจสอบว่าในระดับคณะวิชา/ศูนย์สำนัก ได้ดำเนินการประกันคุณภาพอย่างมีคุณภาพหรือไม่ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 63) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการทำงาน การทำงานเป็นทีมระหว่างบุคลากรในสถานศึกษาแล้วควรจะต้องทำงานร่วมกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ เป็นการระดมการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเพื่อช่วยกันพัฒนาให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เชวงศักดิ์ เทียวเงิน (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า กระบวนการตรวจสอบคุณภาพการศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการประเมินคุณภาพ จากการศึกษพบว่า ผู้บริหารมีทัศนะว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่า การประเมินผลการดำเนินงานของ คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีการให้ความร่วมมือในการจัดส่งรายงานการประเมินตนเอง และคณะกรรมการ

การประเมินมีความตระหนักถึงความจำเป็นในการประเมินจึงดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดให้มีการประเมินคุณภาพตามดัชนีชี้คุณภาพ ดำเนินการอย่างยุติธรรม พร้อมทั้งได้แจ้งผลการประเมินและจัดทำรายงานเสนอต่อผู้บริหาร ซึ่งสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 29) กล่าวว่า การประเมินเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะสะท้อนให้เห็นการดำเนินงานที่ผ่านมาว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้เพียงใด ต้องปรับปรุงเรื่องใดบ้าง ดังที่ ประเทือง ภูมิภักทราคม (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.2547 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เพราะจะทำให้ผู้ปกครอง สถานประกอบการ และประชาชนทั่วไปมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย สิ้นธุประสิทธิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษาพบว่าคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับดี

2. อาจารย์มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในช่วงดำเนินการ อาจารย์จึงเห็นว่างานประกันคุณภาพเป็นงานใหม่ อาจารย์อาจยังต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน จึงทำให้การปฏิบัติงานของอาจารย์ยังไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ประกอบกับอาจารย์มีหน้าที่หลัก ด้านสอน ทำให้มีภาระงานด้านงานสอนมาก ยากต่อการที่จะดำเนินงานการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 22,24) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือการที่บุคลากรในสถานศึกษายังเข้าใจวิธีการประกันคุณภาพภายในค่อนข้างน้อย และไม่ทราบว่าจะดำเนินงานอย่างไร ในแต่ละขั้นตอนยังเข้าใจไม่ชัดเจนว่าการประกันคุณภาพภายในก็คือการบริหารคุณภาพที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานปกติและเป็นงานที่ต้องทำอยู่แล้วจึงทำให้รู้สึกว่าเป็นการเพิ่มภาระ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิ้นธุ ประสิทธิ์ ณ. อยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุขพบว่า อาจารย์มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ สุวรรณ ศรีจันทร์แสง (2542 : 126) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพร้อมของสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานครในการนำระบบประกันคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้ พบว่า โดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านการควบคุมคุณภาพ จากการศึกษาพบว่า อาจารย์มีทัศนะว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์อาจเห็นว่าการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุม คุณภาพ ควรต้องพัฒนาระบบและกลไก องค์ประกอบคุณภาพการศึกษา 9 ด้านได้แก่ ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนงาน ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการสู่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณ และด้านระบบและกลไกในการประกัน คุณภาพ ที่จะส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และอาจเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มี การเผยแพร่ระบบกลไกการประกันคุณภาพในด้านขั้นตอน เกณฑ์การตรวจสอบแก่อาจารย์ ส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการก็ควรเป็นผู้ที่มีสามารถและควรปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มประสิทธิภาพ และอาจารย์อาจเห็นว่าตนเองควรมีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือการประกัน คุณภาพร่วมกับผู้บริหารให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานอย่างลึกซึ้ง และอาจจะทำให้อาจารย์ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือมากกว่าเดิม ส่วนในด้านของบุคลากรที่ ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ควรจะมีความมุ่งมั่น รับผิดชอบหน้าที่ แสวงหาข้อมูลที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพให้เพื่อให้ระบบการทำงานพัฒนามากขึ้น ดังนั้นการมี ส่วนร่วมในการดำเนินงานจึงมีความสำคัญต่อการควบคุมคุณภาพ ดังที่นโยบายและแนวปฏิบัติใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. 2539 : 72) ว่าการควบคุมคุณภาพ ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านการเรียนการสอน และการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะนำมาซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประกันว่า สถาบัน คณะหรือสาขาวิชา สามารถผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานอย่างน้อยไม่ต่ำ กว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ควรจะเป็นของการศึกษาในระดับปริญญาต่าง ๆ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ อัจฉรา วัฒนานรงค์ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การควบคุมคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า การบริหารจัดการการควบคุมคุณภาพภายในของ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านห้องสมุด ด้านนักศึกษา และ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก มหาวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางคือ มีแผนงาน และปฏิบัติเป็นครั้งคราว

2.2 ด้านการตรวจสอบคุณภาพ จากการศึกษาพบว่า อาจารย์มีทัศนะว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะอาจารย์เห็นว่าควรมีการพัฒนาระบบมาตรฐานการตรวจสอบ คุณภาพ วัตถุประสงค์ วันเวลาในการตรวจสอบให้มีความชัดเจน และได้มาตรฐานมากขึ้น และ การแต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบควรเป็นผู้ที่มีความเหมาะสม มีความรู้ลึกซึ้งเกี่ยวกับการ ตรวจสอบ พัฒนาการตรวจสอบที่เน้นการตรวจสอบคุณภาพตามวงจร PDCA (Plan Do

Check Act) พร้อมทั้งจัดทำกำหนดการการตรวจสอบเพื่อให้อาจารย์ทราบล่วงหน้าและสรุปรายงานผลหลังการตรวจสอบคุณภาพอย่างต่อเนื่องด้วย และอาจเป็นเพราะอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อยจึงทำให้มีภาระงานมาก ดังที่ จำเริญรัตน์ เจือจันทร์ (2546 :22-26) กล่าวว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีกลไก มีระบบควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลการทำงาน โดยบุคลากรในสถาบันมีการทำงานประสานงานกันอย่างกลมกลืน ในลักษณะของการทำงานเป็นทีม ตามกำหนดระยะเวลาแล้วเมื่อปฏิบัติงานหรือทำการควบคุมถึงขั้นที่มีความเชื่อมั่นในคุณภาพ โดยมีหลักฐานประกอบสอดคล้องกันว่าทำจริงก็สามารถกำหนดให้มีการตรวจสอบคุณภาพภายในด้วยตนเองได้ และการวางแผนการตรวจสอบเป็นเรื่องที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าการตรวจสอบ เพราะการวางแผนและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนย่อมแปลว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่สถาบัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำนาญ อยู่แพ (2544 : 169) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า ข้าราชการครูในสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านการประเมินคุณภาพ จากการศึกษาพบว่า อาจารย์มีทัศนะวามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะอาจารย์เห็นว่า ควรมีการพัฒนาในด้านการกำหนดมาตรฐานการประเมินให้อาจารย์ทราบมากขึ้น การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินอย่างลึกซึ้ง ประเมินคุณภาพอย่างยุติธรรมและตรงกับมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ และในระดับ คณะวิชา/ศูนย์สำนัก ยังได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินคุณภาพไม่เพียงพอต่อการนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพ เพื่อให้มีความมั่นใจว่า ในระดับคณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีการปฏิบัติงานได้มาตรฐานเพียงใดและมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะได้รับการประเมินคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก หรืออาจเป็นเพราะว่าอาจารย์คิดว่าการประเมินคุณภาพภายในเป็นการประเมินข้อบกพร่องในการทำงานจึงทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพ ดังที่ อุทุมพร จามรมาน (2540 : 42) กล่าวว่า บุคคลทั้งหลายที่อยู่ในมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับการประเมินโดยที่มัวไปกังวลว่าผลที่ออกมาจะไปชี้ข้อบกพร่อง ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 24) กล่าวว่า บุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการประเมินตนเองจึงควรฝึกอบรมให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถดำเนินการประกันคุณภาพได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนมพร แฉล้มเขตต์ (2544 : 5) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของกรมอาชีวศึกษา พบว่า การประเมินความพร้อมของสถานศึกษาตาม

ความคิดเห็นของบุคลากรในวิทยาลัยเทคนิคมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ส่วนมากเป็นผู้ที่วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นผู้ที่มีความรู้ ได้รับการพัฒนาหลักการและแนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพ และผู้บริหารวุฒิปริญญาตรีก็ให้ความสำคัญและคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับในการพัฒนา ระบบและกลไกของการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้บริหารมีความคิดเห็นและเห็นคุณค่าร่วมกันร่วมกันคิดและทำในสิ่งเดียวกัน รวมทั้งผู้บริหารได้รับการอบรม สัมมนาองค์ความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพอยู่เสมอ จึงทำให้วุฒิการศึกษาไม่มีผลทำให้ทัศนคติของผู้บริหารแตกต่างกัน ดังที่แดพท์ (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2545 : 14 ; อ้างอิงจาก Daft, 1999.) กล่าวว่า การเรียนรู้ในการเป็นผู้นำทำได้หลายวิธี เช่นการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม ศูนย์อบรมพัฒนาที่จัดตั้งขึ้นโดยภาครัฐและเอกชน การจัดโปรแกรมฝึกอบรมขึ้นเองภายในหน่วยงาน โปรแกรมการฝึกอบรมจะช่วยพัฒนาคุณสมบัติการเป็นผู้นำที่ดี นอกจากนั้นหนังสือและตำราต่าง ๆ ยังเป็นเครื่องมือที่จะสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อื่นได้ดีด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรรัตน์ จันทคุปต์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระของการประกันคุณภาพ ความเข้าใจในโครงสร้างระบบประกันคุณภาพการศึกษาและความรู้ความเข้าใจในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพ จำแนกตามวุฒิการศึกษามีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน

4. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี 6-10 ปี และตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เริ่มมีประกาศเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพเมื่อปี พ.ศ. 2539 จึงทำให้ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันได้รับทราบนโยบาย ระบบและกลไกการดำเนินงานการประกันคุณภาพพร้อมๆกันจึงทำให้ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และอาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยจัดอบรมให้ผู้บริหารได้รับความรู้ ได้รับการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนทัศนคติซึ่งกันและกันจนได้รับการพัฒนาทั้งด้านแนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติที่ตรงกัน ดังที่ แดพท์

(สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์.2545 : 15 ; อ้างอิงจาก Daft.1999) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้เพราะผู้นำไม่ได้เป็นมาโดยกำเนิด ผู้นำสามารถสร้างตนเองได้โดยเกิดจากการใช้ความพยายามและการทำงานหนักของบุคคล ส่วนประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับอาจเป็นได้ทั้งแง่ให้คุณและโทษ ดังนั้นจึงสามารถที่จะเอาจริงเอาจังต่อการพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นผู้นำได้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย สิริบุประสิทธิ์ (2546 : 140) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา พบว่า ผลการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีคุณภาพไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ อุไรรัตน์ จันทคุปต์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระของการประกันคุณภาพการศึกษา ความเข้าใจโครงสร้างของระบบประกันคุณภาพการศึกษาและความรู้ในการจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเกษตร และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารทุกคณะวิชาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นผู้ที่มีโอกาสได้เข้าประชุมในระดับมหาวิทยาลัยในเรื่องการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน และเป็นผู้ที่ได้รับทราบข้อมูล นโยบาย ระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่ชัดเจนตรงกัน มีการประสานงานที่ดีในระดับคณะต่าง ๆ จึงทำให้ในทางปฏิบัติของผู้บริหารในระดับคณะได้ปฏิบัติตามมาตรฐาน ขั้นตอนในการดำเนินงาน และผู้บริหารก็เป็นผู้ที่มีหน้าที่กำหนด นโยบาย และการวางแผนระบบในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในจึงทำให้มีความเข้าใจในระบบงานการประกันคุณภาพที่ดีและเป็นเพราะผู้บริหารของทุกคณะวิชา มีวิสัยทัศน์ที่ดีพร้อมที่จะร่วมกันพัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้สาธารณชนรับทราบถึงประสิทธิภาพของคณะวิชาและศูนย์สำนักนั้น ๆ ดังที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2547 : 28-29) กล่าวว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์/สำนัก หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานมีหน้าที่เป็นผู้ที่ให้พันธสัญญา เรื่องคุณภาพผลผลิตตามพันธกิจอย่างจริงจังและจริงใจ จัดทำแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพ รวมทั้งการเยี่ยมเยียนภาควิชา/หน่วยงาน เพื่อให้ความช่วยเหลือสนับสนุนประชุมทุกฝ่ายให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเรื่องคุณภาพของผลผลิต ดังนั้นเมื่อดำรงหน้าที่ของผู้บริหารแล้วก็ต้องดำเนินงานตามนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่ง อุทุมพร จามรมาน

(2543 : 37) กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจภายในคณะ คณะบดีต้องสามารถสร้างความเข้าใจให้กับคนในหน่วยงานให้ได้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษาจะช่วยให้เกิดคุณภาพแก่ผลผลิต และต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้แข็งแกร่งขึ้น ทั้งนี้อาจจัดประชุม สัมมนา คณาจารย์และบุคลากรให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้ตรงกันด้วย ซึ่งงานวิจัยของ จตุพล ยงศร (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากรโรงเรียนนายเรืออากาศ กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ พบว่า บุคลากรโรงเรียนนายเรืออากาศ กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ ที่สังกัดส่วนราชการต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

6. อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก มีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้จัดคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่มีแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน มีการจัดอบรม สัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจแก่อาจารย์เกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน จึงเป็นผลให้อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ตรงกัน และเมื่ออาจารย์ได้รับนโยบายการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยแล้วก็ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย มีการทำงานร่วมกันในทุกระดับการศึกษา จึงทำให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และอาจพบสภาพปัญหาในการดำเนินงานเช่นเดียวกันได้ ดังที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2544 : 86) กล่าวว่า ประเด็นสำคัญของการประกันคุณภาพคือ ต้องเริ่มที่ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร สาย ก ข ค และลูกจ้างหรือทุกคนที่ได้รับเงินเดือน ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้แก่สถาบันแม่มหาวิทยาลัย/คณะ เพื่อประมวลและย้อนกลับมาที่ทุกคน เพื่อบอกว่าแต่ละคนทำงานอย่างไร มีจุดอ่อน/แข็งที่ใด และต้องปรับปรุงเรื่องอะไรบ้าง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารณ ครองกิจการ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรสายอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า บุคลากรสายอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สนิษฐา เสนิงศ์ ณ. อยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจใน

การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของอาจารย์วิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง และงานวิจัยของ พนมพร แจ่มเขตต์ (2544 : 98) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของ วิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของ กรมอาชีวศึกษา พบว่า บุคลากรในวิทยาลัยเทคนิคที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ความพร้อมของสถานศึกษาตามมาตรฐานไม่แตกต่างกัน

7. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี 6-10 ปี และตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เริ่มมี นโยบายและแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพเมื่อปี พ.ศ. 2539 และได้จัดทำคู่มือ การดำเนินงานการประกันคุณภาพให้อาจารย์ได้รับทราบถึงนโยบายที่ชัดเจน พัฒนาระบบ กลไก การประกันคุณภาพ ให้อาจารย์ใช้เป็นแนวทางในการทำงานรวมถึงมีการส่งเสริมสนับสนุนฝึกอบรม สัมมนาให้ความรู้ ความเข้าใจ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ การทำงานน้อยอาจมีความกระตือรือร้นในการทำงานให้ความร่วมมือในการดำเนินงานการประกัน คุณภาพและ พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความมุ่งหวังแสวงหาความก้าวหน้าและมีโอกาสได้พัฒนา และแสดงผลงานของตนเอง รวมทั้งมหาวิทยาลัยอาจมีการจัดอาจารย์ที่อาวุโสกว่าทำหน้าที่ให้ คำแนะนำปรึกษาแก่อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการประกันคุณภาพให้มีความเข้าใจตรงกันด้วย ดังที่ สำนักงานปลัดทบวง มหาวิทยาลัย (2545 : 1-2) กล่าวว่า เราทุกคนสามารถทำให้สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ดีได้โดย ไม่ยาก หากทุกคนร่วมมือกันอย่างจริงจังและจริงใจ เพราะการศึกษาไม่ใช่เรื่องของคนบางคน แต่ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการติดตามให้การสนับสนุน เป็นโอกาสที่ให้ทุกคนเข้าไปมีส่วนร่วมอย่าง สร้างสรรค์เต็มที่ เป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินความตั้งใจหากเราให้ความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญ ของการประกันคุณภาพ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ ศรีจันทร์แสง (2542 : 127) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาความพร้อมของสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร ในการนำระบบประกันคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมของสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร ในการนำระบบ ประกันคุณภาพมาประยุกต์ใช้ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ สินีสุข เสนิงค์ ณ. ออยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัย พบว่า ระยะเวลาในการทำงานไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ภายในของอาจารย์วิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง

8. อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเกษตร และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีทัศนคติต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน และเป็นเพราะในระดับคณะวิชาได้รับการเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งได้งบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพและคู่มือการศึกษาตนเอง การจัดอบรม และมีการจัดประชุมให้ทุกคนในคณะวิชา ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเสนอรายงานการศึกษาตนเองเพื่อให้ทุกคนรับทราบ ช่วยกันแก้ปัญหาจุดอ่อนในคณะ จึงทำให้อาจารย์ทุกคณะวิชาและศูนย์สำนักในมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานภายใต้นโยบาย ระบบและกลไกเดียวกันและปฏิบัติงานตามคณะวิชาได้มอบหมายงานให้ และอาจเห็นว่างานประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจของตนเองที่ต้องปฏิบัติควบคู่กับงานสอน ทำให้อาจารย์ที่มีคณะวิชาต่างกันมีทัศนคติในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน ดังที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2547 : 27) ระบุว่าคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ขึ้นอยู่กับภาระหน้าที่ของบุคลากรถึงความสำคัญ และเห็นว่ากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาคือ ส่วนหนึ่งของภารกิจที่ต้องปฏิบัติควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและมีความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งอุทุมพร จามรมาน (2543 : 32) กล่าวว่า เมื่อคณะวิชาสามารถให้ข้อมูลแก่สาธารณชนว่าผลผลิตของตนมีคุณภาพย่อมได้เปรียบกว่าคณะวิชาที่ไม่มีหลักฐาน ดังนั้นถ้าคณะวิชาที่มีหลักฐานและแสดงว่ามีคุณภาพ นอกจากจะได้รับความนิยมนิยมจากสาธารณชนแล้วกลุ่มบุคคลภายในคณะยังเกิดความภูมิใจในหน่วยงานของตนทำให้หน่วยงานของตนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งงานวิจัยของ สุวรรณ ศรีจันทร์แสง (2542 : 217) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องความพร้อมของสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานครในการนำระบบประกันคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้ พบว่า อาจารย์ที่สังกัดอยู่ในคณะวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความพร้อมของสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพ ในการนำระบบประกันคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการควบคุมคุณภาพ ผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ควรเร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านนี้ชี้วัดคุณภาพ รวมทั้งควรกำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน นอกจากนี้ควรจัดให้มีการเผยแพร่ระบบการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยรับทราบ รวมทั้งควรจัดอบรม ประชุม สัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ให้กับบุคลากรทุกคนให้องค์มีความรู้ ความเข้าใจตรงกัน เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่าย และเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพควรเพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีความสามารถในดำเนินการประกันคุณภาพให้มีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอ ตลอดจนมหาวิทยาลัยควรมี การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่และรายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้ผู้ปกครอง นักศึกษา และบุคคลภายนอกหรือสังคมรับทราบด้วย

2. ด้านตรวจสอบคุณภาพ ผู้บริหารมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยควรจัดทำคู่มือการศึกษาตนเองและมีระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจนเพื่อให้อาจารย์มีความเข้าใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพ รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้อย่างลึกซึ้ง มีการสรุปรายงานผลหลังการตรวจสอบคุณภาพและจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการประเมินคุณภาพ ผู้บริหารมีทัศนะว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารควรคำนึงถึงการนำข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินคุณภาพภายในไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพเพราะสิ่งสำคัญอยู่ที่ว่าสามารถดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบการจัดการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม อย่างแท้จริงหรือไม่ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยควรมีมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในที่ชัดเจนให้ อาจารย์รับทราบและความสร้างทัศนคติที่ดีต่อการประเมินคุณภาพให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันว่า

การประเมินไม่ใช่เป็นการจับผิด จะช่วยให้เห็นข้อบกพร่องในการทำงาน และจะทำให้การทำงานพัฒนาขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมของอาจารย์ที่มีต่อการพัฒนาระบบการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ควรมีการศึกษาลงการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. ควรมีการศึกษาดัชนีชี้วัดคุณภาพในแต่ละองค์ประกอบที่มีต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
4. ควรศึกษาความรู้ ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กล้า ทองขาว. (2544, กันยายน-ธันวาคม). การนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ : การดำเนินงานช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ. วารสารสุขุขทัยธรรมมาธิราช.
14 (3) : 27-30.
- กองบรรณาธิการ. (2540, มีนาคม-เมษายน). การควบคุมคุณภาพ. วารสารอินเทอร์เนต-อินทราเน็ต.
1 (5) : 56.
- คณะกรรมการของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2537). หลักการ แนวทาง และวิธีการประกัน
คุณภาพทางวิชาการในมหาวิทยาลัยไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหามงกุฎราชวิทยาลัย.
- จตุพล ยงศร. (2547). การศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรโรงเรียน
นายเรืออากาศ กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
จำเรณูรัตน์ เจือจันทร์. (2546). เอกสารการบรรยายเรื่องการประกันคุณภาพศึกษาระดับ
อุดมศึกษา . กรุงเทพฯ : สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา . มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ชำนาญ อยู่แพ. (2544). การปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดกรม
อาชีวศึกษา จังหวัด อุตรดิตถ์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารศึกษา) .มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เชวงศักดิ์ เขียวเงิน. (2543). การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ
กำแพงเพชร.วิทยานิพนธ์ คม. (การบริหารการศึกษา). กำแพงเพชร : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร. ถ่ายเอกสาร.
- เชลลิส,เอ็ดเวิร์ด. (2542). ทิคิวเอ็ม : การบริหารคุณภาพครบวงจรในองค์กรทางการศึกษา.
แปลโดย สมาน อัสวภูมิ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2539, ตุลาคม). การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา .
อนุสารอุดมศึกษา. 22 (220) .
- _____. (2541). การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา . กรุงเทพฯ : ส่วนวิจัยและ
พัฒนา.สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา.
- _____. (2544) . นโยบาย แนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา.
- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2546, 10 กันยายน). สัมภาษณ์โดย มนต์ตระการ สกุลจิตจินดา ที่
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

- ประเสริฐ สุธธิประสิทธิ์. (2545, กันยายน-ธันวาคม). กระบวนการประกันคุณภาพสถาบัน
อุดมศึกษาไทย. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช. 15 (3) : 108-115.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8. (2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. (2545) . ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- พนมพร แจ่มเขตต์. (2544). การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขต
กรุงเทพมหานครตามมาตรฐานวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของกรมอาชีวศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- พรชัย สิทธิประสิทธิ์. (2546). คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบูลย์ ช่างเรียน; และปรีดา กุลชล. (2543). การบริหารคุณภาพ=Quality Management :
มาตรฐานสากล ISO 9000 และ TQM. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมรรถ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2544 มกราคม-มิถุนายน). "นโยบาย แนวทางและวิธีการประกันคุณภาพ
การศึกษาระดับอุดมศึกษา," วารสารประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยขอนแก่น .
2 (1) : 12-24.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2547) . คู่มือการประกันคุณภาพ. นครสวรรค์ : สวรรค์ดีวิธีการพิมพ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (2543). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 3 .
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วันชัย ศิริชนะ. (2541). คู่มือการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับสถาบัน
อุดมศึกษา . กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์. (2545). การประกันคุณภาพ . กรุงเทพฯ:สำนักงานปฏิรูปการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. (2544). คู่มือการประกันคุณภาพ . นครสวรรค์ : สวรรค์ดีวิธีการพิมพ์
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. (2546). คู่มือการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง. สำนักมาตรฐาน
การศึกษา. ถ่ายเอกสาร
- สุวรรณ ศรีจันทร์แสง. (2542). ศึกษาความพร้อมของสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานครในการ
นำระบบการประกันคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้. ปริญญานิพนธ์ (อุตสาหกรรม
ศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2545). *ภาวะผู้นำ : ทฤษฎีและปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บัณฑิต.
- สินีนาฏ เสนีวงศ์ ณ.อยุธยา. (2545). *ความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข*. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). *รายงานการวิจัยเรื่องระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ: การอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค.
- _____. (2544). *สรุปสาระสำคัญแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). *หัวสาระการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (2540). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันราชภัฏ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถาบันราชภัฏ.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2544). *แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2546). *รายงานการประชุมเรื่องระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ.
- อัจฉรา วัฒนานรงค์. (2539). *รายงานวิจัยเรื่องการควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : แผนกวิชาการอุดมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทุมพร จามรมาน. (2543). *การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา*. อัดสำเนา.
- _____. (2544). *100 คำถาม 100 คำตอบเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับพื้นฐานและอุดมศึกษา*. อัดสำเนา.
- อาภรณ์ ครองกิจการ. (2547). *ความคิดเห็นของบุคลากรสายอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหิดล*. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อุไรรัตน์ จันทคุปต์. (2545). *ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. สารนิพนธ์ ศึกษ.ม.(ธุรกิจการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2545). *การจัดการคุณภาพ : จาก TQC ถึง TQM , ISO 9000 และการประกันคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- Cronbach , Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing* . 3 rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Dale , B.G. , Lasceless, D.M. , & Plunkett. J.J. (1990). *The Process of Total Quality Management*. In Dale, B.G., & Plunkett, J.J. (Eds.). *Managing Quality*, New York : Philip Allan.
- Doherty , Geoffrey D. (1994) "*Introduction : The Concern for Quality* " in *Developing Quality Systems in Education* . edited by Geoffrey D. Doherty . London : Routledge .
- Edwards , Allen L . (1957). *Statistical Analysis* . 2nd. ed . New York : Rinehart .
- Melnik, S.A. , & Denzler , D.A. (1996). *Operations management : A value-driven approach* . Boston : Irwin / McGraw-Hall .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใช้เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในเป็น 9 องค์ประกอบ 42 ตัวชี้วัด ซึ่งในแต่ละตัวบ่งชี้จะมีตัวอย่างกิจกรรมที่พึงกระทำแล้วตัวบ่งชี้เกิดคุณภาพ ทั้งนี้แต่ละโปรแกรม / คณะ / ฝ่าย / ศูนย์สำนัก อาจมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่ประกอบตัวบ่งชี้ขึ้นเพิ่มเติมอีกได้ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.2546:7-21)

องค์ประกอบที่ 1 : ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงาน

สถาบันพึงกำหนด ปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบันให้สอดคล้องกับภารกิจของสถาบันและมีแผนดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีตัวชี้วัด 3 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำได้แก่

1.1 กำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

- การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์เป็นลายลักษณ์อักษร
- ความสอดคล้องกันระหว่างปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์
- บุคลากรหลายฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์
- บุคลากรในหน่วยงานรับทราบปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
- การประเมินและปรับปรุงปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

1.2 แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ

- การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการกำหนดแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ
- ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการกับปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- กลไกการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ
- การปรับแผนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นแผนปัจจุบัน
- การเผยแพร่ผลงานให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องรับทราบ

1.3 การติดตามและประเมินผลงาน

- กลไกการปฏิบัติการปฏิบัติงานและติดตามการปฏิบัติงานตามแผน
- การมอบหมายความรับผิดชอบการปฏิบัติตามแผน
- การติดตามการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ
- ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติการที่ดำเนินการสำเร็จ
- การรายงานผลการติดตามให้ประชาคมทราบ

องค์ประกอบที่ 2 : การเรียนการสอน

สถาบันพึงจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีความพร้อมเกี่ยวกับหลักสูตรอาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน นักศึกษาและปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนมีตัวชี้วัด 12 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำ ได้แก่

2.1 หลักสูตร

- หลักสูตรสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบัน
- การกำหนดระเบียบวิธีแนวปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรของสถาบัน
- การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามระเบียบ แนวปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันและเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม
- การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
- การวางแผนปฏิบัติในการบริหารหลักสูตร
- การประชุมสร้างความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอน
- การทดลองการใช้และประเมินหลักสูตร
- การนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตร
- สัดส่วนของวิชา (จำนวนหน่วยกิต) ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ
- การกำหนดผู้รับผิดชอบการประเมินการใช้หลักสูตร
- การปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัย
- การพัฒนาเนื้อหาวิชาและให้เหมาะสมกับท้องถิ่น
- การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มีการทบทวนในรอบระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา
- การจัดทำแผนการเรียนตลอดหลักสูตร
- การกำหนดมาตรฐานโปรแกรมวิชาและบริหารตามมาตรฐาน
- การประเมินและปรับแผนการเรียน
- การจัดอาจารย์เข้าสอนตรงตามคุณวุฒิ ความรู้หรือประสบการณ์
- สัดส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิที่เชิญจากภายนอกมาร่วมในบริหารพิจารณาหลักสูตร

2.2 อาจารย์

- การกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์พัฒนาอาจารย์ / บุคลากร
- คณะกรรมการรับผิดชอบการดำเนินงานพัฒนาอาจารย์ / บุคลากร
- การประเมินผล และติดตามแผนพัฒนาอาจารย์ / บุคลากรเป็นระยะ
- การนำผลประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นไปตามเกณฑ์การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

- มีระบบการสรรหา รับ และคัดเลือกอาจารย์
- การส่งหรือจัดอาจารย์ / บุคลากรเข้าประชุม อบรมสัมมนาวิชาการ วิชาชีพ และเพิ่มตำแหน่งวิชาการ
- สัดส่วนของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- ร้อยละอาจารย์ที่ฝึกอบรม / ดูงาน / ประชุม / สัมมนา ณ ต่างประเทศประจำปี
- จำนวนตำราที่แต่งโดยอาจารย์ประจำต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด
- จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ของอาจารย์ต่อจำนวนอาจารย์ทั้งหมด
- การกำหนดภาระของอาจารย์ด้านการสอน วิจัยและบริการทางวิชาการ
- ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
- จำนวนอาจารย์ประจำต่อคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงระบบเครือข่าย

2.3 นักศึกษา

- การกำหนดคุณลักษณะของผู้มีสิทธิเข้าศึกษากับปรัชญา วัตถุประสงค์ของ โปรแกรมวิชาและสถาบัน
- การตั้งคณะกรรมการคัดเลือกที่โปร่งใส ตรวจสอบได้และท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- จำนวนนักศึกษาที่ต้องการตามแผนและคุณสมบัติตามที่ระบุไว้
- การประเมินผลระบบการคัดเลือกและการนำไปปรับปรุงแก้ไข
- อัตราการเลื่อนชั้นของนักศึกษาปี 1 ขึ้น ปี 2
- อัตราการพ้นสภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
- ร้อยละของนักศึกษาที่เลือกโปรแกรมวิชา / คณะเป็นอันดับหนึ่ง

2.4 บัณฑิต

- การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตสถาบัน / โปรแกรมวิชา
- การจัดทำแผนการติดตามและประเมินคุณภาพบัณฑิต
- การติดตามคุณภาพบัณฑิตอย่างต่อเนื่องและมีเอกสารเผยแพร่
- การนำผลการประเมินและติดตามบัณฑิตมาปรับปรุงหลักสูตรและการสอน
- สัดส่วนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา : / นักศึกษารับเข้าในชั้นปีนั้น
- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของบัณฑิตตลอดหลักสูตร
- ร้อยละการทำงานภายใน 1 ปี รวมทั้งประกอบอาชีพอิสระ
- ร้อยละการเรียนรู้ต่อระดับบัณฑิตศึกษา
- จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษานิพนธ์เอกที่ตีพิมพ์ในวารสาร ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด

- จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทที่ตีพิมพ์ในวารสาร
ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด
- ระดับความพอใจของนายจ้าง / ผู้ประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิต
- ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา

2.5 กิจกรรมการเรียนการสอน

- มีแนวการสอนทุกรายวิชาและแจ้งให้นักศึกษาทราบ
- ทำแผนการสอนรายวิชา / Active Learning
- กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิคและวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย
- บุคลากรในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
- การใช้วิธีการสอนที่หลากหลายในการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง
- การนำผลการประเมินการเรียนมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
- การประเมินการสอนของอาจารย์
- มีคณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและมีข้อมูลของแหล่งฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ
- โดยตรงความต้องการของโปรแกรมวิชา นักศึกษา และอาจารย์นิเทศ
- แผนการจัดกิจกรรมและคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- กระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- การประเมินการฝึก / การนิเทศ และแหล่งประสบการณ์วิชาชีพ
- การนำผลการประเมินมาปรับปรุงระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการสร้างประสบการณ์จริง
- ความเห็นของนักศึกษาต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์
- มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

2.6 การวัดและประเมินผลการเรียน

- มีระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- มีหน่วยงานรับผิดชอบกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามระเบียบ
- ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนที่หลากหลาย
- การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ
- การตรวจสอบกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียน
- การส่งผลการเรียนตามกำหนดและมีการตรวจสอบและรับรอง
- การสรุปค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาแต่ละชั้นปี โปรแกรม

2.7 ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ

- มีระเบียบการใช้ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ
- มีผู้รับผิดชอบดูแลอาคารห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ
- มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการตรงตามมาตรฐานโปรแกรมวิชา
- การวิเคราะห์การใช้ห้องปฏิบัติการและนำผลมาปรับปรุง
- ร้อยละของการใช้ห้องเรียนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์
- มีระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัย

2.8 ระบบสารสนเทศ

- มีตำราวารสารที่ทันสมัยเพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา
- มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล
- มีระบบฐานข้อมูลและการบริการสารสนเทศที่เอื้อประโยชน์ต่อการใช้
- มีการประเมินระบบการให้บริการอย่างต่อเนื่อง
- มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงระบบการให้บริการสารสนเทศ
- จำนวนคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า
- จำนวนวิชาที่มีการเรียนการสอนบน Internet
- จำนวนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิจัยต่อจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งหมด
- จำนวนค่าใช้จ่ายของหนังสือ วารสาร ข้อมูลสารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า
- Internet Bandwidth ต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

2.9 สื่อการเรียนการสอน

- เอกสารตำราประกอบการเรียนการสอนทุกรายวิชา
- การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นมาในการเรียนการสอนและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- มีหน่วยงานและระบบการบริการที่สนับสนุนให้ผู้สอนผลิตสื่อและวัสดุการสอนที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- การประเมินผลระบบบริหาร ผลิตสื่อและวัสดุการสอนและนำมาปรับปรุง
- ค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัสดุการเรียนการสอนต่อนักศึกษาที่รับผิดชอบ

องค์ประกอบที่ 3 : การพัฒนานิสิตนักศึกษา

สถาบันพึงกำหนดแผนงานและโครงการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียน มีตัวชี้วัด 3 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำได้แก่

3.1 นโยบายและแผนพัฒนานักศึกษา

- นโยบายและโครงการในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาที่ครอบคลุม

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

- ความสอดคล้องต้องกันทุกประเด็นและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้
- บุคลากรทุกฝ่ายทั้งในสถานบันและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานและโครงการเผยแพร่ให้บุคลากรทั้งในสถานบันและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานโครงการ
- ระบบการให้ทุนศึกษา
- ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา
- การจัดกิจกรรมแนะแนวและการอาชีพ
- ระบบการปฐมนิเทศและปัจฉิมนิเทศ

3.2 องค์การรับผิดชอบการดำเนินงาน

- การจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบงานกิจกรรมนักศึกษาทั้งในส่วนของอาจารย์บุคลากรและนักศึกษาอย่างชัดเจน
- การคัดเลือกบุคลากรเพื่อรับผิดชอบและมีทรัพยากรการบริหารอย่างเพียงพอ
- การพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
- การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมกันตามภารกิจ
- การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากรและนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

3.3 การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

- แผนงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพของนักศึกษา
- การจัดทำโครงการและดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแผนงานและมี
- ผู้รับผิดชอบดำเนินการ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
- การเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาส่วนใหญ่
- นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม มีความพึงพอใจในโครงการและกิจกรรม
- การติดตามประเมินผลและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา
- ค่าใช้จ่ายในกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมส่งเสริมต่าง ๆ ต่อนักศึกษาทั้งหมด
- จำนวนกิจกรรม / โครงการของงานกิจการนักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

องค์ประกอบที่ 4 : การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนด นโยบาย แผนงาน ในการสนับสนุนงานวิจัย และส่งเสริมงานวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การพัฒนาการเรียนการสอนและการพัฒนาประเทศ มีตัวชี้วัด 5 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำได้แก่

- 4.1 นโยบายและแผนงานด้านการวิจัย
 - กำหนดนโยบายและแผนงานวิจัยเป็นลายลักษณ์อักษร
 - นโยบายและแผนงานวิจัยสอดคล้องกับปรัชญา / วิสัยทัศน์ / พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน เน้นการพัฒนากฎมีปัญญาท้องถิ่น
 - แผนพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนางานวิจัย
 - การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
 - การนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา
- 4.2 การสนับสนุนและพัฒนางานวิจัย
 - การวิจัยของอาจารย์และนักศึกษาและระบบสนับสนุนส่งเสริมงานวิจัย
 - การฝึกอบรมนักวิจัย
 - การกำหนดภาระงานวิจัย
 - การทำวิจัยเป็น คณะ / กลุ่ม
 - การจัดหาที่ปรึกษาการวิจัย
 - มีครุภัณฑ์วิจัย
- 4.3 ทุน
 - งบประมาณสนับสนุนการวิจัย (ไม่น้อยกว่า 2% ของงบประมาณทั้งหมด)
 - กำหนดนโยบายการแสวงหาแหล่งทุนและการบริหารทุนวิจัยชัดเจน
 - การจัดหาแหล่งทุนที่หลากหลายและจัดตั้งกองทุนวิจัย
 - การติดตามการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนา
 - การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเงินทุนภายในและภายนอกสถาบัน
 - งบประมาณของคณะวิชาในการจัดสรรให้งานวิจัยเฉลี่ยต่อโครงการ
 - จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอกต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ
 - จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ
- 4.4 ผลงานวิจัย
 - ผลงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา
 - ผลงานวิจัยแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมด
 - ความหลากหลายของผลงานวิจัย

- สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสังคม
- ผลงานวิจัยแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์แต่ละคณะ
- จำนวนโครงการวิจัย ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- จำนวนสิทธิบัตรต่อจำนวนโครงการวิจัย
- รางวัลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักศึกษาในระดับชาติและนานาชาติในระยะเวลา 3-5 ปีที่แล้วเป็นต้น
- จำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในงานวิจัยอื่นหรือในการเรียนการสอนหรือวงการธุรกิจอุตสาหกรรมหรือการพัฒนาประเทศต่ออาจารย์ประจำ
- จำนวนงานวิจัยที่สร้างสรรค์องค์ความรู้และนำไปใช้

4.5 การเผยแพร่ผลงานวิจัย

องค์ประกอบที่ 5 : การบริการทางวิชาการสู่ท้องถิ่นและสังคม

สถาบันพึงกำหนด วัตถุประสงค์ แผนงานและการดำเนินงานเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม มีตัวชี้วัด 3 ตัว และกิจกรรมที่พึงกระทำ ได้แก่

5.1 นโยบายและแผนงานการบริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นและสังคม

- นโยบาย แผนงานและแผนกลยุทธ์การบริหารวิชาการแก่ชุมชน สอดคล้องกับปรัชญา พันธกิจ วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ของสถาบันมีเป็นลายลักษณ์อักษร
- บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวิเคราะห์ประเด็นสำคัญและจุดเน้นที่ต้องการ
- การประชาสัมพันธ์เผยแพร่นโยบายการบริหารทางวิชาการแก่ประชาคมและดำเนินกิจกรรมตามแผน
- การประเมินนโยบายและแผนเป็นระยะและแจ้งผลการประเมินให้บุคลากรในสถาบันทราบ
- การนำผลการประเมินมาปรับปรุงนโยบาย แผนและการดำเนินกิจกรรม

5.2 การดำเนินกิจกรรมและโครงการตามแผนงานและการสร้างความร่วมมือกับ

เครือข่ายชุมชนเรียนรู้การแก้ปัญหาตามรอยพระยุคลบาท

- แผนปฏิบัติงานระบุกิจกรรมและโครงการที่จะดำเนินการชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานที่วางไว้
- การดำเนินกิจกรรมและโครงการตามแผน
- การติดตามและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมและโครงการและแจ้งผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- การประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้แก่ประชาคม

- การนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนกิจกรรมและโครงการต่อไป
- งบประมาณค่าใช้จ่ายสนับสนุนต่อโครงการ
- จำนวนกิจกรรม / โครงการที่ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน
- จำนวนการเป็นกรรมการวิชาการ / วิชาชีพ / กรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน
ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด
- จำนวนผู้ได้รับบริการทางวิชาการ

5.3 การประเมินและพัฒนากิจการดำเนินการ

- การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการบริการทางวิชาการของสถาบัน
- การประเมินความพึงพอใจในการให้บริการวิชาการของผู้ใช้บริการ
- การประเมินผลความคุ้มค่าและนำมาปรับปรุง
- การนำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการ
- การประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานและนำผลการดำเนินงานไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบันพึงกำหนดวัตถุประสงค์และแผนงานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และมีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และแผนงานที่กำหนดไว้ โดยมีตัวชี้วัด 3 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำ ได้แก่

6.1 นโยบาย แผนงานและแผนกลยุทธ์

- นโยบาย แผนงานและแผนกลยุทธ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- ประชาคมในสถาบันหรือท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน
- นโยบายและแผนที่กำหนดมีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธานและ
วัตถุประสงค์ของสถาบัน
- การเผยแพร่ นโยบายและแผนงานให้ประชาคมในองค์กรและท้องถิ่นทราบ
- การประเมินและนำผลการประเมินมาปรับปรุงนโยบายและแผนงาน

6.2 การดำเนินกิจกรรม

- ผู้รับผิดชอบโครงการและหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้
- มีการดำเนินงานตามกิจกรรมและโครงการ
- มีการดำเนินกิจกรรมหรือประสานงานให้เกิดกิจกรรมโดยท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- สัดส่วนงบประมาณที่จัดให้กิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- จำนวนกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- มีการพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม

6.3 การประเมินผล

- มีระบบการติดตามและการประเมินผล
- กำหนดระยะเวลาของการประเมินผลที่สม่ำเสมอและชัดเจน
- การประเมินผลกิจกรรมและโครงการตามแผนปฏิบัติงานทั้งหมด
- การรายงานให้ประชาคมทราบ
- การนำผลการประเมินมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง
- ร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมต่อกิจกรรม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและจัดการ

สถาบันพึงจัดวางระบบการบริหารที่มีความคล่องตัว มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนระบบ ในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ในการบริหารมาใช้ มีโครงสร้างและระบบที่สนับสนุนภารกิจหลัก ซึ่งได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ มีตัวชี้วัด 8 และกิจกรรมที่พึงกระทำดังนี้

7.1 นโยบาย แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ

- นโยบายแผนการบริหารสถาบัน แผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการทุกระดับ ชัดเจน และสอดคล้องกัน
- บุคลากรภายในและภายนอกมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหาร
- การนำนโยบาย แผนกลยุทธ์และปฏิบัติการสู่การปฏิบัติแต่ละหน่วยงาน
- การประเมินนโยบาย แผนและแจ้งให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ
- การนำนโยบายและแผนมาปรับปรุงการบริหารจัดการ

7.2 โครงสร้าง ระบบขององค์กรและรูปแบบการบริหารจัดการ

- มีโครงสร้างองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานอย่างชัดเจน
- การบริหารโดยการเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องและหรือบุคลากรในสถาบัน
- การใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ
- การประเมินผลการบริหารงานและแจ้งให้ทุกคนทราบผล
- มีคู่มือการทำงานที่ชัดเจน (WP / WI / Job Description)

7.3 การสรรหาบุคลากรและระบบการคัดเลือก

- มีนโยบาย แผนงาน ระเบียบ ข้อกำหนดในการสรรหาผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร
- มีแนวปฏิบัติในการได้มาซึ่งผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรที่โปร่งใสและสอดคล้องนโยบาย

- มีระบบการประเมินผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่ชัดเจนโปร่งใสและสอดคล้องกับนโยบาย
- มีระบบการประเมินผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่ชัดเจนโปร่งใส เป็นธรรม
- มีการประเมินและพัฒนาผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่องและผลการประเมินให้ทราบเพื่อนำไปปรับปรุง
- มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงระบบการสรรหาและพัฒนา

7.4 การพัฒนาบุคลากร

- มีนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน
- การกำหนดกรอบและคุณสมบัติของบุคลากรที่ตรงตามนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบัน
- การจัดกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ
- การจัดกิจกรรมสร้างเสริมจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การของอาจารย์ให้ทราบเพื่อนำไปปรับปรุง
- การประเมินผลการปฏิบัติงานและประเมินผลการพัฒนาบุคลากรพร้อมทั้งนำผลมาปรับปรุงการทำงาน

7.5 การกำหนดเกณฑ์ภาระงานของอาจารย์

- การกำหนดเกณฑ์ภาระงานอาจารย์เป็นลายลักษณ์อักษร
- การประกาศใช้ภาระงานอาจารย์
- การปฏิบัติตามภาระงานและรายงานผลอย่างครบถ้วนของพันธกิจทั้งหมด
- การตรวจสอบและประเมินผลการใช้ภาระงานอาจารย์
- การปรับปรุงและพัฒนาเกณฑ์ภาระงานเป็นระยะ ๆ

7.6 การติดตามและประเมินผล

- มีแผนปฏิบัติการประเมินผลการบริหารจัดการส่วนงานต่าง ๆ อย่างชัดเจนและเผยแพร่รับทราบทั่วกัน
- การกำหนดและพัฒนาระบบ รูปแบบและเครื่องมือประเมินการปฏิบัติงานสอดคล้องกับลักษณะงาน
- การประเมินผลการบริหารจัดการ โดยตนเองและโดยองค์กรต่าง ๆ
- การจัดส่งผลการประเมินให้ทุกคนในส่วนงานที่รับรองประเมินทราบ
- การปรับปรุงแก้ไขตามผลการประเมินการบริหารจัดการ
- การประเมินความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานและงานที่ทำ

7.7 การจัดการประชาสัมพันธ์

- มีนโยบายและจัดระบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภายใน และภายนอกสถาบันที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
- แผนดำเนินการสื่อสารการประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกสถาบันที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
- กลไกการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกันเป็นระบบ
- การติดตามประเมินผลการสื่อสารการประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกทุกระดับและทุกรูปแบบ
- การนำผลการประเมินมาปรับปรุงระบบการสื่อสารการประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกสถาบัน

7.8 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร

- มีนโยบายหรือแผนการจัดตั้งฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร
- การจัดทำแผนดำเนินการและกิจกรรมในพัฒนา ระบบสารสนเทศภายในสถาบัน
- มีบุคคลหรือคณะบุคคลรับผิดชอบบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร
- การใช้ระบบเครือข่ายข้อมูลและเชื่อมโยงกันทุกหน่วยงาน
- การประเมินผลการดำเนินงานและนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการและระบบสารสนเทศ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

สถาบันพึ่งระดมทรัพยากรการเงินจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบัน มีการจัดสรรงบประมาณ ประเมินผลการใช้งบประมาณ และตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างเป็นระบบ มีตัวชี้วัด 3 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำ ได้แก่

8.1 แหล่งงบประมาณ

- การวางแผนงบประมาณ
- การจัดทำคำของบประมาณแผ่นดินที่สอดคล้องกับแผนและโครงการของสถาบัน
- ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการเก็บค่าธรรมเนียมการขอรับบริการจากสถาบัน
- กำหนดวิธีการหา รายได้จากสินทรัพย์ของสถาบัน
- ความร่วมมือกับองค์กรภายนอกหรือหน่วยงานอื่นในระดมเงินทุน
- การสรรหาและระดมเงินทุนจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
- การขอตั้งงบประมาณเงินบำรุงการศึกษาทุกประเภท

8.2 การจัดสรรงบประมาณ

- การจัดทำรายละเอียดการจัดสรรงบประมาณประจำปี
- การจัดทำแผนงานจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์
- การนำข้อมูลความต้องการของทุกหน่วยงานมาใช้ในการจัดสรรงบประมาณ
- การวิเคราะห์คำนวณต้นทุนกิจกรรมและภารกิจเพื่อจัดสรรงบประมาณ
- การประเมินและติดตามการใช้งบประมาณและเผยแพร่ให้ประชาคมรับทราบ
- สัดส่วนงบประมาณแผ่นดินต่อนักศึกษา
- งบประมาณการดำเนินการจริงต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า
- ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุดต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า
- ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า
- ร้อยละของเงินเดือนบุคลากรทุกประเภทต้องบดำเนินการทั้งหมด (ไม่รวมเงินเดือน
- บุคลากรในการบริหารจัดการหอพัก โรงพยาบาล)
- ร้อยละของเงินเดือนบุคลากรในการบริหารจัดการต้องบดำเนินการทั้งหมดหรือจำนวนบุคลากรในการบริหารจัดการ (Non – academic) ต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ไม่รวมเงินเดือนบุคลากรในการบริหารจัดการ)
- ร้อยละของค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของส่วนกลางต้องบดำเนินการทั้งหมด (ไม่รวมเงินเดือนบุคลากรในการบริหารจัดการหอพัก โรงพยาบาล ฯลฯ)
- ค่าเสื่อมราคาต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า
- ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบดำเนินการ

8.3 ระบบบัญชีและการตรวจสอบ

- การจัดระบบการจัดซื้อจัดจ้าง
- การบริหารการเงินและงบประมาณ
- การรายงานทางการเงินและการใช้งบประมาณตามแผนงาน / โครงการ
- การบริหารสินทรัพย์
- ระบบการตรวจสอบภายในและภายนอกที่สอดคล้องและโปร่งใส
- จัดตั้งและกำหนดคุณสมบัติคณะกรรมการดูแลระบบบัญชีและการตรวจสอบ
- การรายงานผลการตรวจสอบให้ประชาคมทราบ และนำผลมาปรับปรุง
- ค่าเสื่อมราคาต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

องค์ประกอบที่ 9 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

สถาบันพึงพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาของสถาบัน โดยประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการจัดระบบประกันคุณภาพที่เอื้ออำนวยต่อการตรวจสอบและการประเมินคุณภาพโดย หน่วยงานภายนอก มีตัวชี้วัด 5 ตัวและกิจกรรมที่พึงกระทำ ได้แก่

9.1 นโยบายและแผน

- กำหนดนโยบายและแผนงานประกันคุณภาพที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- มีคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำสถาบันเป็นผู้กำหนดตามนโยบาย
- ประชาคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนงาน / กิจกรรม และสร้างความเข้าใจร่วมกัน
- มีการประเมินนโยบายและแผนงานการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
- มีการปรับนโยบายและแผนงานการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

9.2 ระบบและกลไกการดำเนินการ

- คณะกรรมการและหน่วยงานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพของสถาบัน
- การกำหนดภารกิจของคณะกรรมการเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- การใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ
- การดำเนินการเป็นระบบและสอดคล้องกับกลไกการประกันคุณภาพที่มีอยู่
- การประเมินระบบกลไกการประกันคุณภาพและนำผลมาปรับปรุง
- สัดส่วนบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบคุณภาพภายในต่อจำนวนบุคลากรทั้งหมดในคณะวิชา
- มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- มีการประเมินคุณภาพภายในหน่วยงานในรอบปีการศึกษา

9.3 การประกันคุณภาพภายใน

- การสร้างความเข้าใจเรื่องประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ ๆ
- การจัดทำคู่มือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ
- บรรยายภาคที่เอื้ออำนวยและมีระบบตรวจสอบภายในกัลยาณมิตร
- การประเมินตนเองและรายงานผลเพื่อวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง และนำไปปรับปรุงพัฒนา
- การนำแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเสนอแนะทางเลือกในการประกันคุณภาพ
- สัดส่วนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขตามเวลาที่ระบุไว้ต่อปัญหาทั้งหมดที่พบจากการตรวจสอบคุณภาพภายใน
- ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน

9.4 การประกันคุณภาพภายนอก

- หลักฐานแสดงผลการประเมินคุณภาพภายในเก็บไว้อย่างเป็นระบบ
- การนำผลการประเมินภายในมาวางแผนในการปรับปรุง
- การจัดเตรียมข้อมูลและหลักฐานแสดงผลการปฏิบัติงานเพื่อประเมินภายนอก
- มีการจัดประชุมบุคลากรทุกหน่วยงานเพื่อทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมรองรับการประเมินจากองค์กรภายนอก
- มีการประเมินคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก

9.10 การประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพ

- นโยบายและระบบการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพชัดเจน
- แผนการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับนโยบาย
- กลไกการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพอย่างหลากหลายและเป็นระบบ
- การติดตามประเมินผลการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพ
- การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานประกันคุณภาพ
- การเผยแพร่ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพต่อสาธารณะชน

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านการควบคุมคุณภาพด้านการตรวจสอบคุณภาพและด้านการประเมินคุณภาพ แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทักษะที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ใน ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านการประเมินคุณภาพและความคิดเห็นเพิ่มเติม / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ตำแหน่งปัจจุบัน

() ผู้บริหาร (ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดีและหัวหน้าโปรแกรมวิชา / ศูนย์สำนัก)

() อาจารย์

2. วุฒิการศึกษา

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

() 1 – 5 ปี

() 6 – 10 ปี

() 11 ขึ้นไป

4. คณะวิชาที่สังกัด

- () คณะครุศาสตร์
- () คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- () คณะวิทยาการจัดการ
- () คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- () คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์ใน ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านการประเมิน
คุณภาพและความคิดเห็นเพิ่มเติม / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ความหมายของ
ค่าคะแนนมีดังนี้

- 5 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมาก
- 3 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	<u>ด้านการควบคุมคุณภาพ</u>					
1	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน					
2	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพโดยยึดปรัชญา และพันธกิจของมหาวิทยาลัย					
3	มหาวิทยาลัยมีขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายในที่ ชัดเจน					

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4	มหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบและตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน					
5	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถในการประกันคุณภาพการศึกษา.....					
6	มหาวิทยาลัยกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในไว้อย่างชัดเจน					
7	คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ					
8	มหาวิทยาลัยจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในที่มีแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพที่ชัดเจน					
9	อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน					
10	มีการจัดอบรม สัมมนาให้ความรู้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน.....					
11	มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน					
12	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีแผนการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในที่มีการกำหนดกิจกรรมและช่วงเวลาชัดเจน					
13	อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน					
14	อาจารย์ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน.....					
15	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอ					
16	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความสนใจและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย.....					

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	บุคลากรที่ดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายใน					
18	มหาวิทยาลัยทำการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่และรายงานผล การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในให้ผู้ปกครอง นักศึกษาและ บุคคลภายนอกหรือสังคมรับทราบ					
<u>ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u> 						
<u>ด้านการตรวจสอบคุณภาพ</u>						
1	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก มีระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน					
2	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน.....					
3	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดวันเวลาในการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน					
4	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบของ คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน					
5	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบคุณภาพภายในที่ชัดเจน					
6	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก แต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในได้อย่างเหมาะสม					
7	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีความรู้และผ่าน การอบรมการตรวจสอบคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา.....					
8	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในจัดทำกำหนดการ การตรวจสอบเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้า.....					

ข้อ	การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
9	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ให้แก่คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในก่อนการดำเนินการ การตรวจสอบคุณภาพ					
10	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในได้ศึกษาเอกสารล่วงหน้า ก่อนทำการตรวจสอบคุณภาพภายใน					
11	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในกำหนดประเด็น การตรวจสอบคุณภาพไว้อย่างชัดเจน.....					
12	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการตรวจสอบ คุณภาพตามระบบและกลไกที่สถาบันได้กำหนดขึ้น.....					
13	การตรวจสอบคุณภาพภายในมุ่งเน้นการตรวจสอบคุณภาพตาม วงจร PDCA (Plan,Do,Check,Act)					
14	คณะกรรมการการตรวจสอบคุณภาพภายในมีการสรุปรายงานผลหลัง การตรวจสอบคุณภาพภายใน					
15	มหาวิทยาลัยจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง					
<u>ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>						
<u>ด้านการประเมินคุณภาพ</u>						
1	มหาวิทยาลัยกำหนดมาตรฐานในการประเมินคุณภาพภายในที่ ชัดเจน					
2	คณะวิชา/ศูนย์สำนัก จัดส่งรายงานการประเมินตนเองและเอกสาร ที่เกี่ยวข้องก่อนรับการประเมิน					
3	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายใน ที่มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพ.....					

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ดร. สุวพร ตั้งสมวรวงษ์
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร. จารุวรรณ สกุลคู
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร. อรรณพ โพธิสุข
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ชำนาญกิจ
ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายมาตรฐานการศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. นาง เตือนใจ บรรเจิดกิจ
ตำแหน่ง นักวิชาการสำนักมาตรฐานการศึกษา
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/11936

วันที่ 3 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์รัชชัย บุญธิมา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ อาจารย์อรรถพร โพธิสุข และ อาจารย์จรรवरณ สกุลกู เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/244

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนารงค์ และ อาจารย์ราชนันท์ บุญธิมา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญญัติ ชำนาญกิจ รองอธิการบดีฝ่ายมาตรฐานการศึกษา และ นางเตือนใจ บรรเจิดกิจ นักวิชาการสำนักมาตรฐานการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปณิฏัตริยา รณแบบศิริการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณา โทรนิสิต โทรศัพท์ 02-4390839 มือถือ 01-7343024

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการวิจัย

5 มกราคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตทำวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

เนื่องด้วย นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ทัศนนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ราชนันท์ บุญธิมา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา ได้ทำวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรสาร 02-4390839 มือถือ 01-7343024

ที่ ศธ 0519.12/ 11959

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์ราชนันท์ บุญธิมา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ผู้บริหารและอาจารย์ เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4390839 มือถือ 01-7343024

ที่ ศธ 0519.12/ 11๑๙๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์ราชันย์ บุญธิมา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้บริหารและอาจารย์ตอบแบบสอบถามทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญติริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4390839 มือถือ 01-7343024

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ด้านการควบคุม คุณภาพ	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ด้านการตรวจสอบ คุณภาพ	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ด้านการประเมิน คุณภาพ
1	3.693	1	5.307	1	4.503
2	3.422	2	4.157	2	5.307
3	3.889	3	3.216	3	3.667
4	2.35	4	2.066	4	3.693
5	3.486	5	1.871	5	3.361
6	3.897	6	3.267	6	4.801
7	4.621	7	3.175	7	4.899
8	3.667	8	5.166	8	3.873
9	1.441	9	6.789	9	4.215
10	2.582	10	4.472	10	5.422
11	3.479	11	3.576		
12	2.489	12	4.500		
13	3.111	13	3.889		
14	2.954	14	3.674		
15	3.873	15	4.899		
16	3.612				
17	1.987				
18	2.449				

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นาง มนต์ระการ สกุลจิตจินดา
วันเดือนปีเกิด	30 พฤศจิกายน 2521
สถานที่เกิด	จังหวัด พิษณุโลก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	7 ถ. วิวัฒน์เวียง แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 10100
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย
พ.ศ. 2542	ปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ